

MC
111.710

WALT DISNEY

OLIVER ÉS TÁRSAI

EGMONT-PANNÓNIA

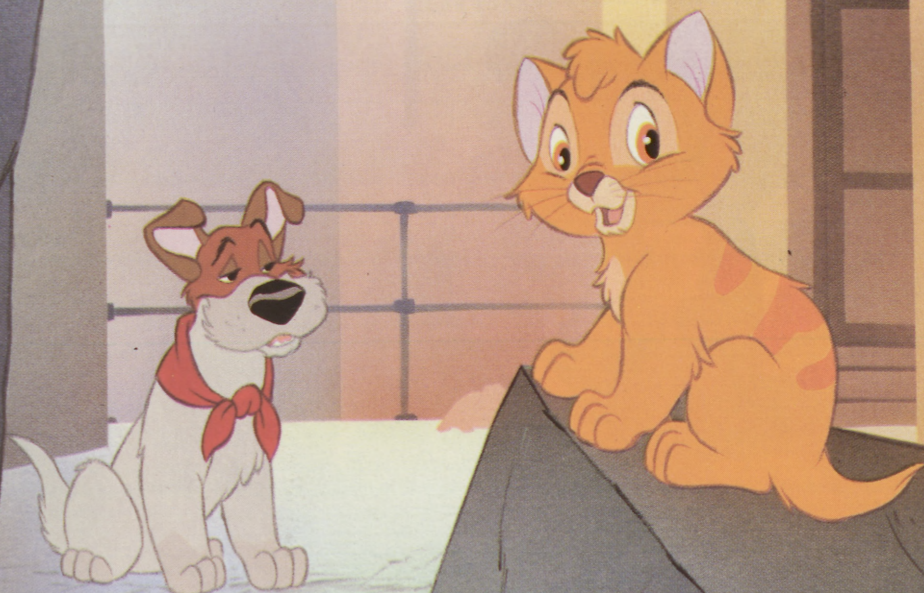
MC 111.710

1991

WALT DISNEY

OLIVER ÉS TÁRSAI

EGMONT-PANNÓNIA

A kiskandúr New Yorkban

New York! Az óriási, mozgalmas New York!
Hatalmas nyüzsgés mindenütt. És ott
a sarokban egészen csöpp cicák gubbasztanak!
Sok-sok cica a járda mellett egy
kartondobozban. Az viszi el őket, aki akarja.
- Miau - mondják a kicsik. Néha elmegy
mellettük egy kisgyerek a mamájával, megsajnál
egyet, és elviszi - máris megmenekült egy
kiscica. Aztán még egyet elvisznek, még
egyet... És hamarosan...

Kiscicák
otthont
keresnek

Hamarosan már csak egy
marad. Egy aranyos, vörös
cica, akit senki sem vett
észre. Egyedül van, éhes
és nagyon fél. De összeszedi
minden bátorságát
és beleveti magát
a forgatagba: ételt és szállást
kell találnia.

Brrrr! Hangos autók,
kopogó cipők – kész
életveszély! Egy rádióból ezt
hallani: paa-di-dapp.
Ez maga a pokol
egy kiskandúr számára!

Végre egy nyugodt zug. Hmmm... itt csodás illat terjeng! Az a kövér férfi szendvicset és virslit árul. A cica közelebb megy hozzá, hisz nagyon érdeklő a dolog...

- Tűnj el, te szerencsétlen! - kiáltja bosszúsan az árus.

Azonban az eseménynek
volt egy jókedvű szemlélője.
Dodger, egy mókás kutya,
a város legismertebb
falkavezére. A bajsza alatt
viccesen csak annyit
mormol:

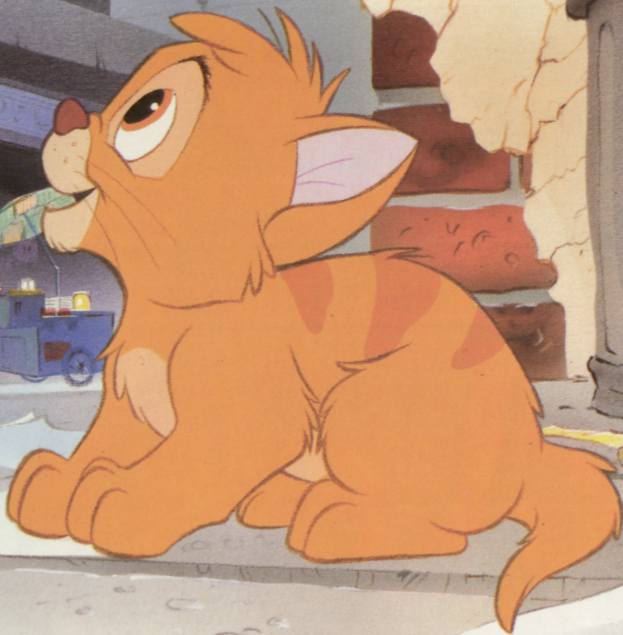
- Te jó ég, ennek
a csöppségnek fogalma sincs
semmiről!

A kiscica miután
a barátságtalan árus
elijesztette, egy szemétkupac
tetején landolt. – Szia, kicsi!
Minden rendben? – Dodger
közelebb megy hozzá.
– Szííí! – fúj rá a cica.
– Na ne félj! Éhes vagy?
– Miauuu!

- Adok egy jó tanácsot:
a városban nem könnyű élni.
Meg kell tanulnod, hogy
jutsz egyről a kettőre.
Megtanítalak, hogyan
szerezz magadnak ételt.
Figyelj csak én hogyan
csinálom! .

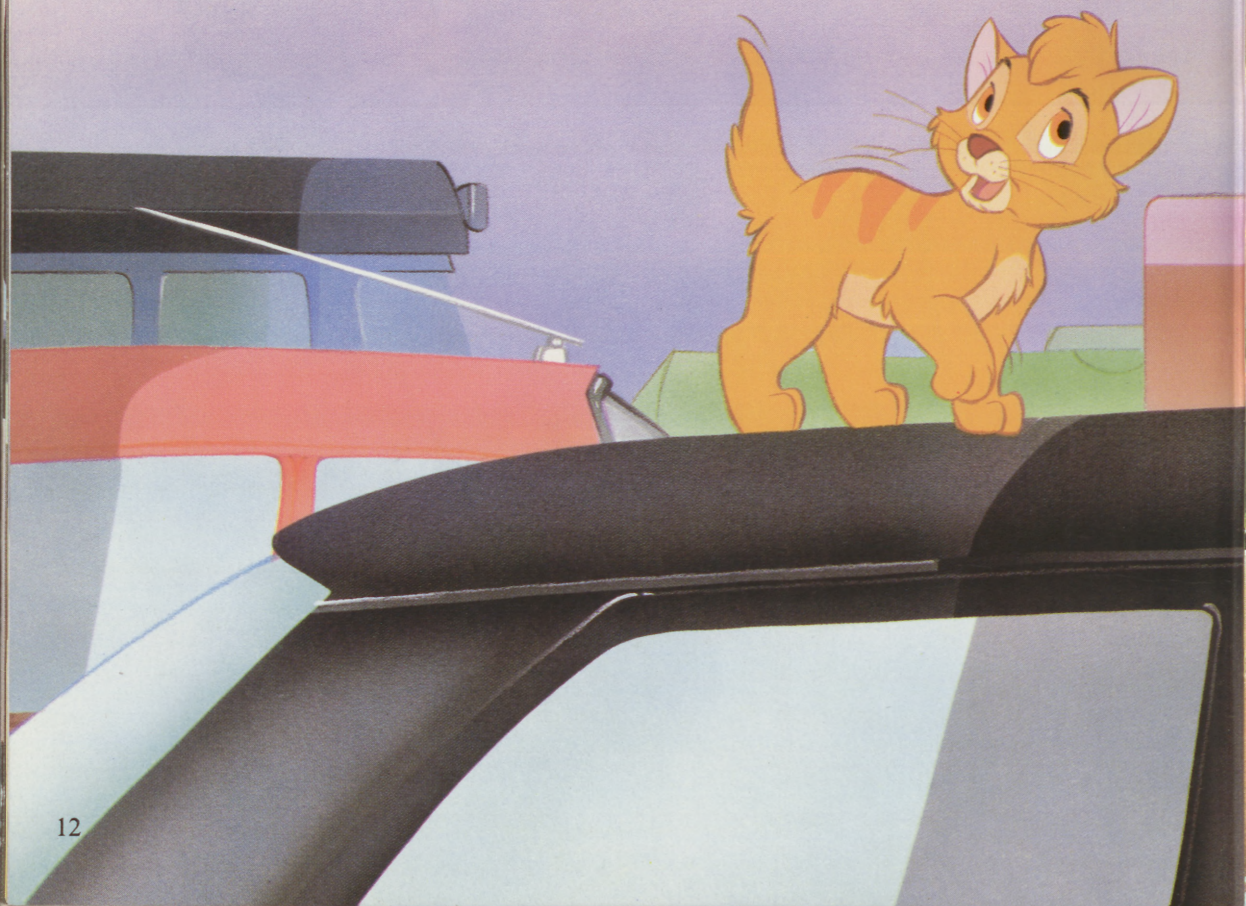

Abban a pillanatban Dodger a cicára mordul, ő pedig ijedtében az árus nyakába ugrik. – Mész el innen, te bestia! – kiabálja a kövér ember és megpróbálja lerázni magáról a cicát. Dodger eközben zavartalanul kirámolja a virslis kocsit.

Az így megszerzett virslikkel Dodger ügyesen elszalad onnan, a cica pedig, miután megszabadul az árustól, utána. Hogy a nagy forgalomban gyorsabban előre jusson, a találékony Dodger az egyik autó tetejéről a másikra ugrik, miközben egy dalt énekel:
„Én vagyok itt a király, oly szép így a világ”.
A kiscica pedig lelkesen követi és hangosan nyávog.

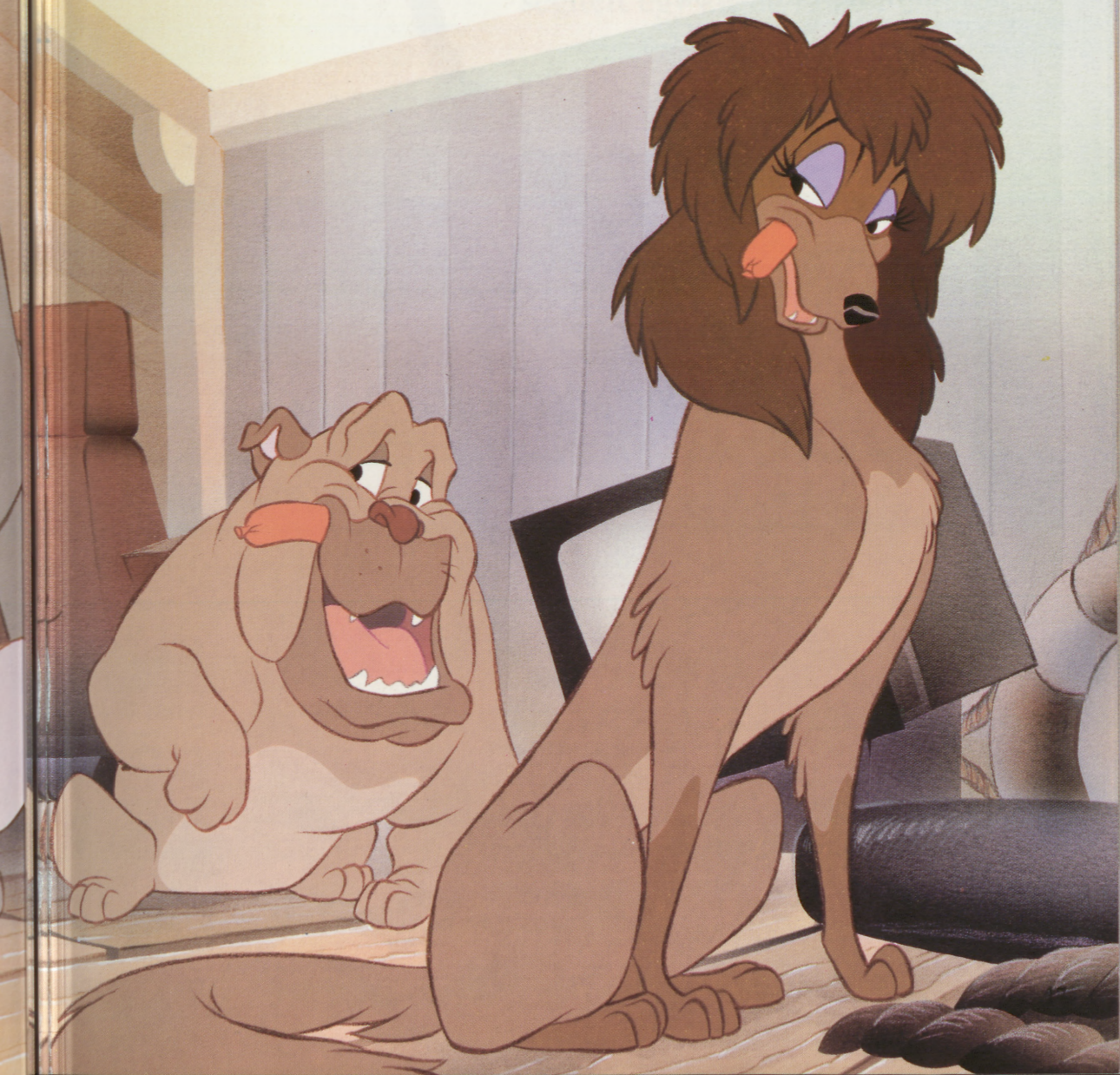
Egyszer csak Dodger leugrik az autó tetejéről.
- Hé, várj meg! - kiabálja a cica. - Éhes vagyok!
- Jól figyelj rám, kicsi! Megmutattam, mit tegyél,
nem igaz? Mostanától gondoskodj magadról úgy,
ahogy én - válaszolja Dodger. És eltűnik a rakpart
irányában, egy ott horgonyzó öreg bárkában.

A rakparton

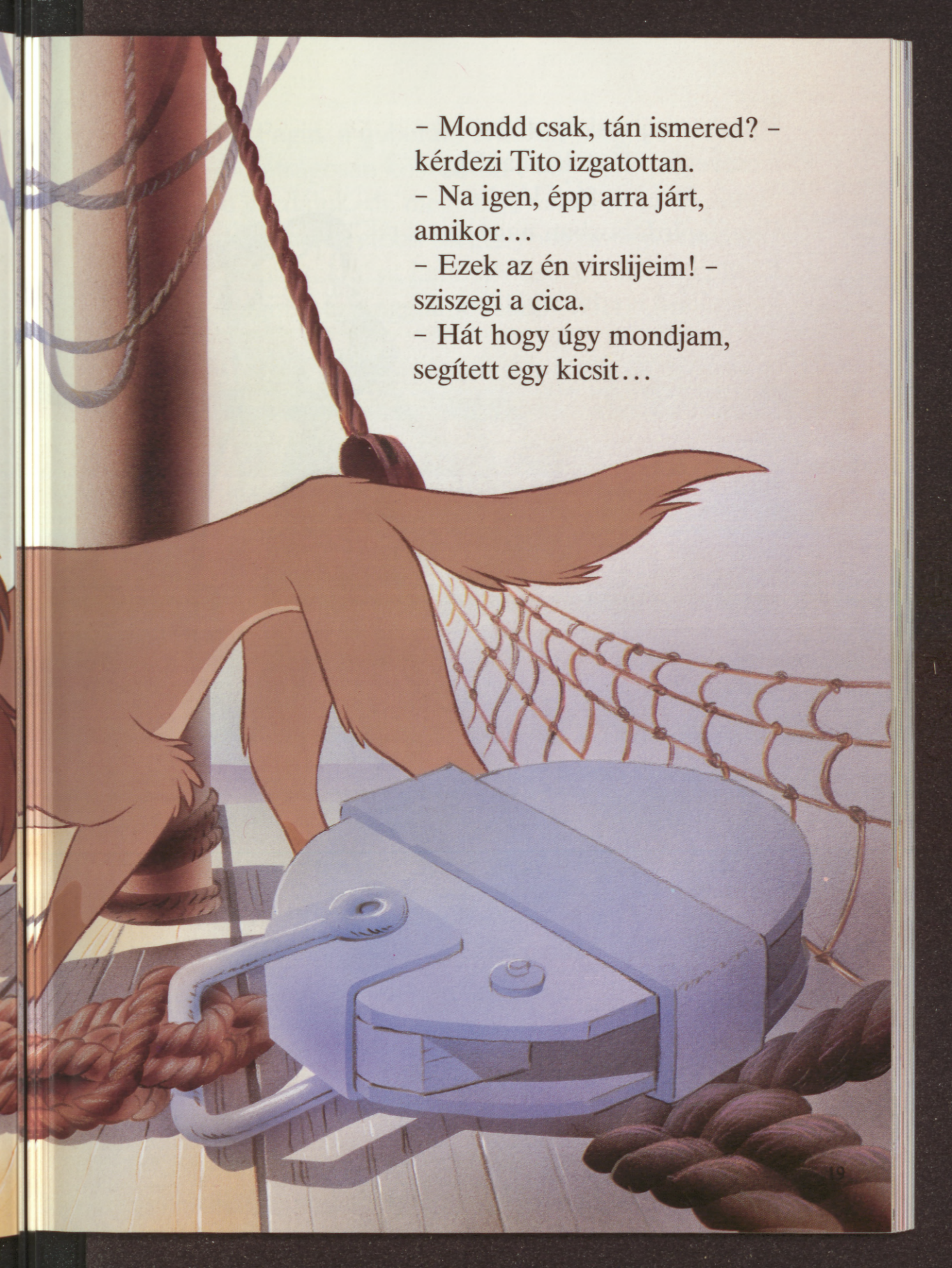
A bárkában Dodger a barátaival találkozik, az egész csapattal: Ritával, a szép afgán agárral, a nagy Einsteinnel, Francis-szel, egy öreg buldoggal, aki nagyon szeret színészkedni, és Titóval, egy izgó-mozgó mexikói kiskutyával. Dodger büszkén mesél az akciójáról és szétosztja a zsákmányt.

De a dühös, magára hagyott kismacska is a közelben van.

Fellopakodik a bárkára vezető pallóra és onnan nézi, hogy ezek a csirkefogók jóízűen falatoznak, míg ő éheznek. Ám ekkor izgalmában véletlenül megbillen és leesik. Hohó! Egy macska a kutyák között, ennek nem lesz jó vége. De Dodger megszólal: – Nyugalom, barátaim, ne bántsátok!

An illustration of a brown dog standing on a wooden deck. The dog is looking towards the right. In the foreground, there is a blue pulley system with a rope passing through it. The background shows a wooden mast and a net.

- Mondd csak, tán ismered? -
kérdézi Tito izgatottan.

- Na igen, épp arra járt,
amikor...

- Ezek az én virslijeim! -
sziszegi a cica.

- Hát hogy úgy mondjam,
segített egy kicsit...

Hirtelen zaj szakítja félbe
a csevegést: léptek zaja. Egy
fáradt, lompos férfi lép be.
Egy papírdobozban nagy
halom holmit hoz: a mai
guberálása eredményét...

...Fagin, a guberáló érkezett meg. A kutyák barátságosan köszöntik. Ő ugyan nem a gazdájuk, de megosztja velük ezt a kis zugot. És ezek az előbb még oly vérszomjas vadak pillanatok alatt jámbor ebekké változnak át. Fagin mégis aggódik valamiért...

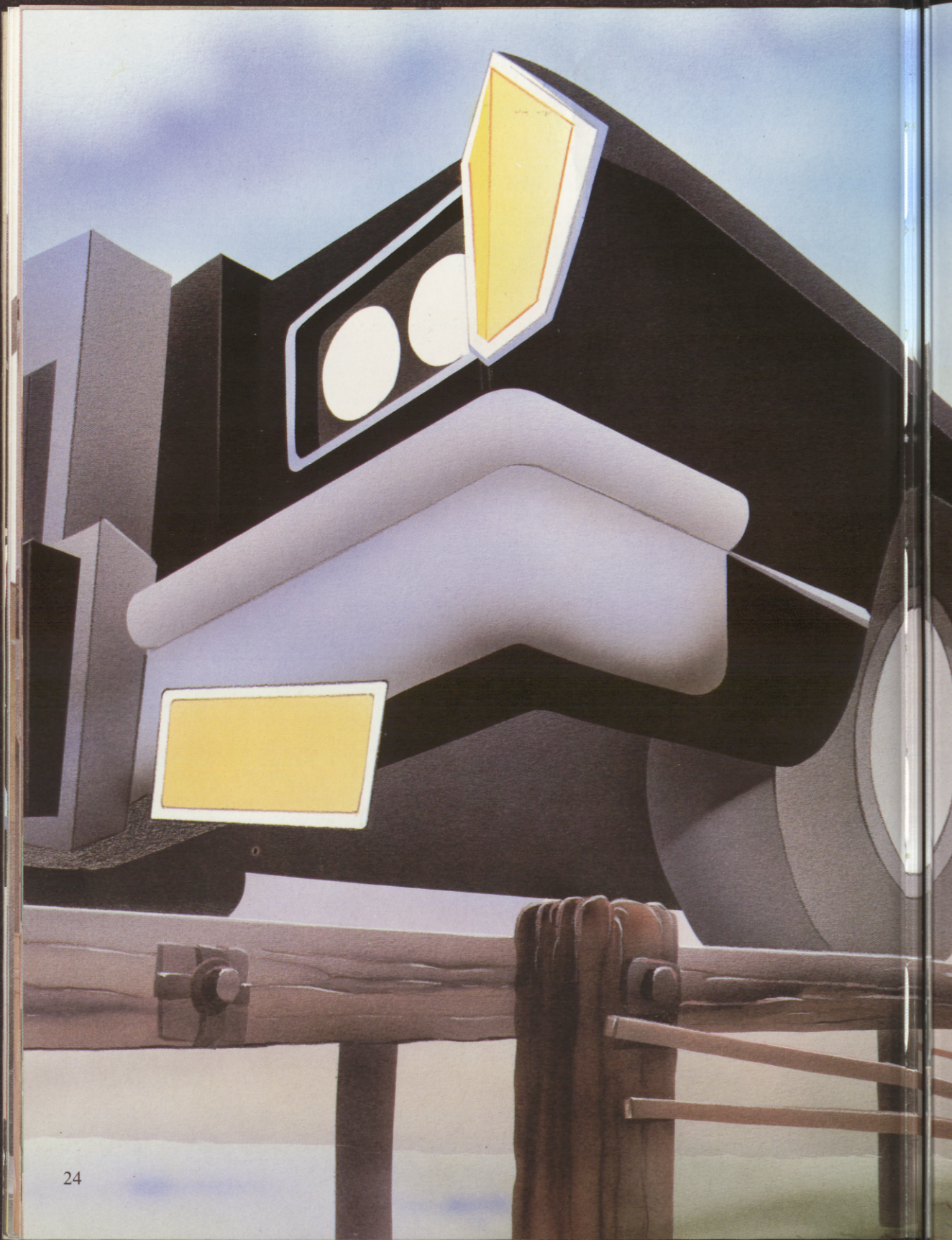

Hirtelen fékcsikorgás hallatszik a rakpartról. Két óriási dobermann kutya ugrik a kabinba, vicsorognak, szemük villámokat szór. Egy dudahang Fagint szólítja. Az egyik vadállat rámordul, hogy tudtára adja: ideje felmenni. A másik eközben azt mondja: – Macskaszagot érzek! Széttépem, ha elkapom!

Ebben a pillanatban felfedezi a cicát, már ugrana is, de Dodger közéjük áll: – Lehet, hogy csibész, de jószívű és bátor!

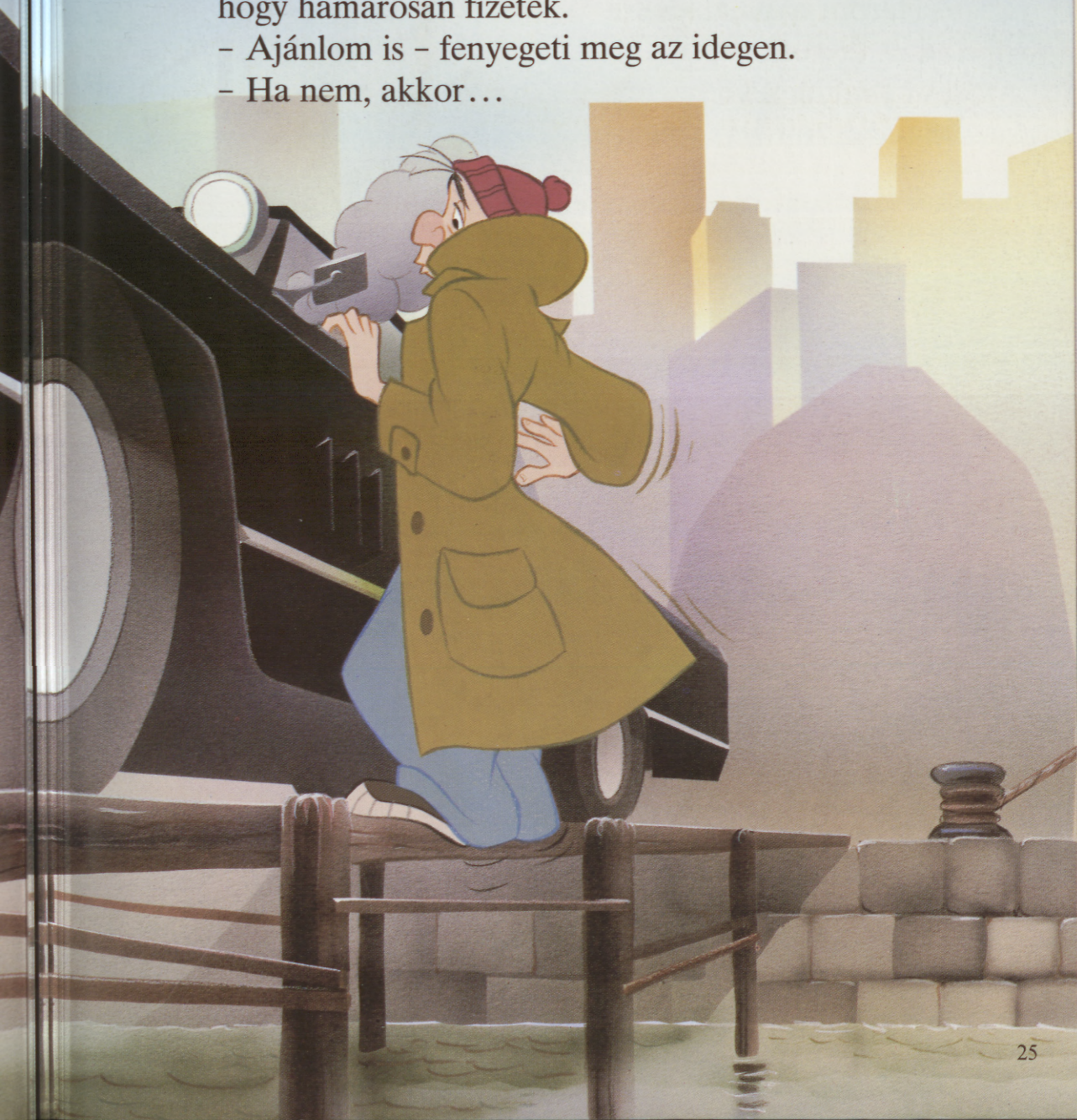
A mólónál egy nagy fekete autó áll. Fagin remegve közeledik.

- Na, te szerencsétlen, elhoztad a pénzem? - kérdezi egy rekedt hang.

- Sykes úr, még nincs meg, de esküszöm, hogy hamarosan fizetek.

- Ajánlom is - fenyegeti meg az idegen.

- Ha nem, akkor...

Sykes visszahívja a kutyáit
és elmegy. Fagin romokban
hever. Kutyabarátai
megpróbálják vigasztalni,
de hasztalan.

- Három nap haladékot
adott, három napot...
és ha addig nem fizetek,
ki tudja, mit tesz velem!

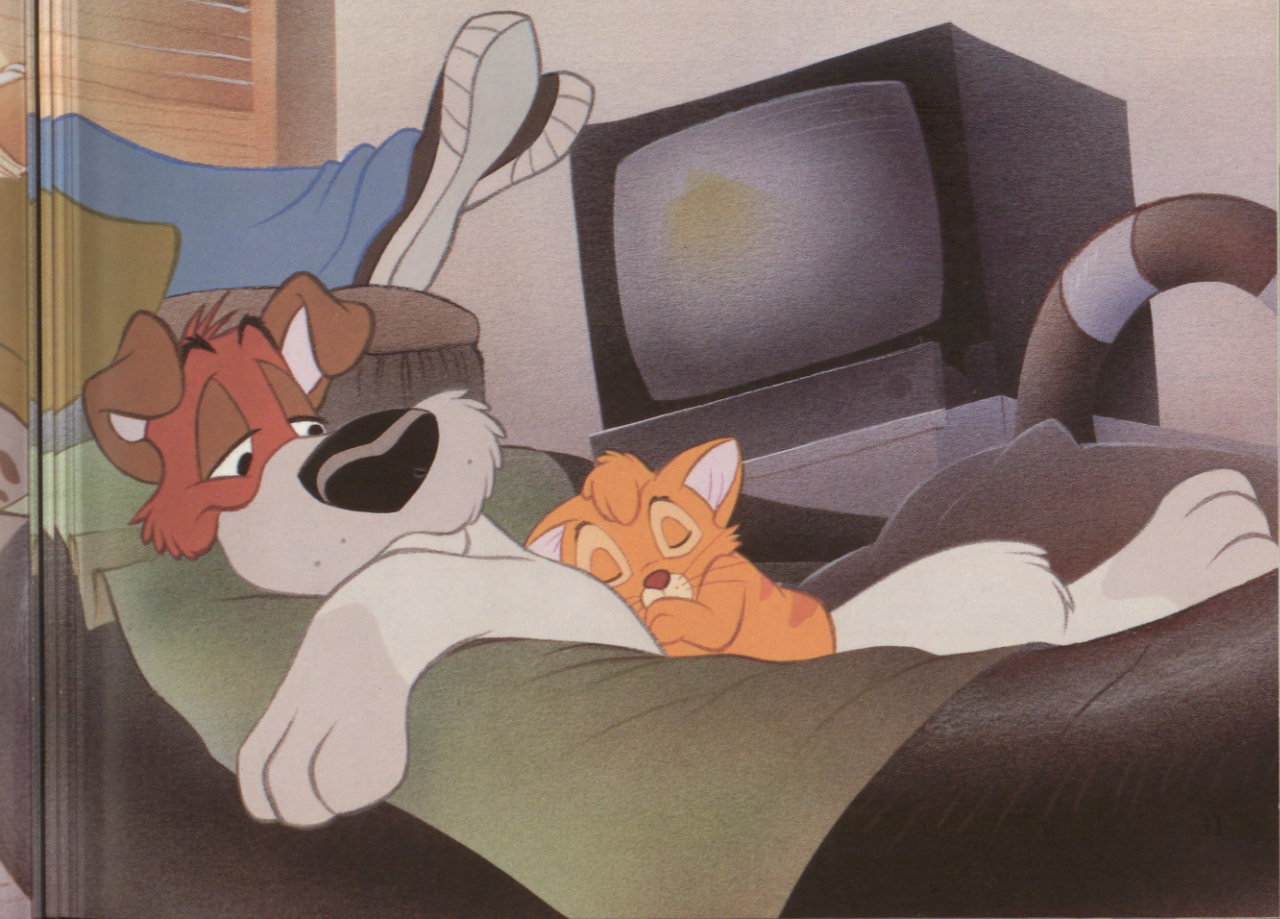

- Miauuu! - hallja Fagin hirtelen.
- Hát ez meg micsoda? Nézd csak, egy kiscica!
Mit csinálsz itt? Eltévedtél?
- Miauuu! - válaszolja a cica. - Milyen aranyos! -
mondja Fagin. - Látjátok, barátaim?
A kutyák válaszul odasimulnak hozzá, hiszen
alapjában véve kedvelik a cicát. - Felveszünk! -
dönti el Fagin.

Az új események elterelik Fagin
figyelmét a törtétekről.
A kutyák pedig alváshoz
készülődnek, de előbb
meghallgatják Fagin esti meséjét.
Utána jó éjszakát!
A kiscica barátjához, Dodgerhez
bújik és elalszik.

Oliver otthonra talál

Felkelt a nap. – Indulás –,
mondja Fagin – pénzt kell
szereznem ennek a gazfickónak!
És... – puff, puff, bumm, bumm
– az egész társaság elviharzik egy
háromkerekű járgánnyal.

A luxusnegyedbe tartanak,
ahol talán akad valami
Faginnak. Az állatoknak
magukról kell
gondoskodniuk. A kiscica
Dodger közelében húzódik
meg.

Dodgernek nem kell a szomszédba mennie ötletekért.

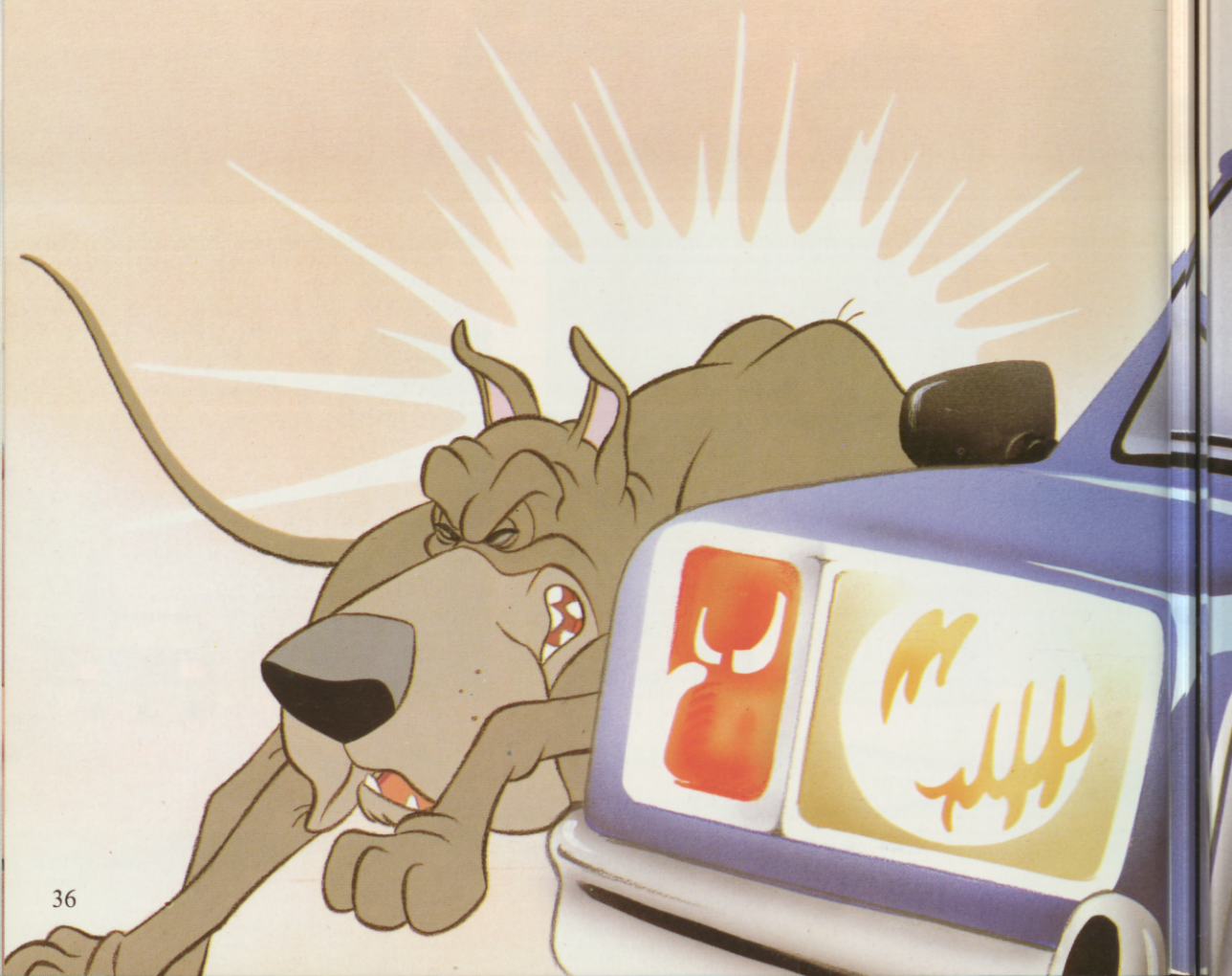
- Figyelj ide, kicsi! Ma megint valami újat tanulsz. Az itt száguldozó autókban sok pénzt érő rádió van. Fagynak pénzre van szüksége... Kieszelttem, hogyan szerezhethénk egyet...

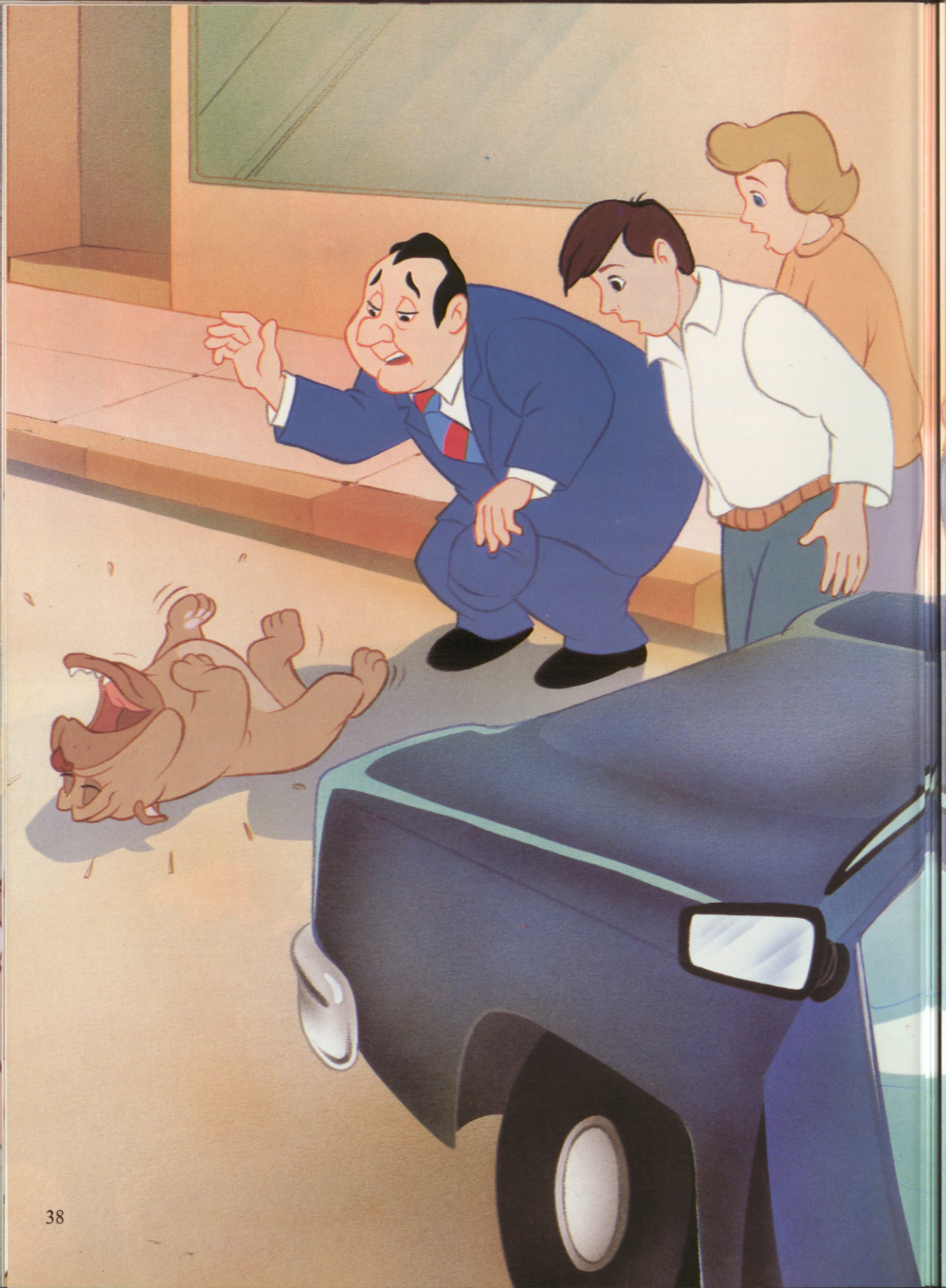

A terv így néz ki:

1. A csapat letelepszik egy jelzőlámpa mellé.
2. A pirosnál megáll egy luxusautó.
3. Abban a pillanatban, amikor elindul, Einstein, a legnagyobb kutya nekimegy az autónak, mintha elütötte volna...

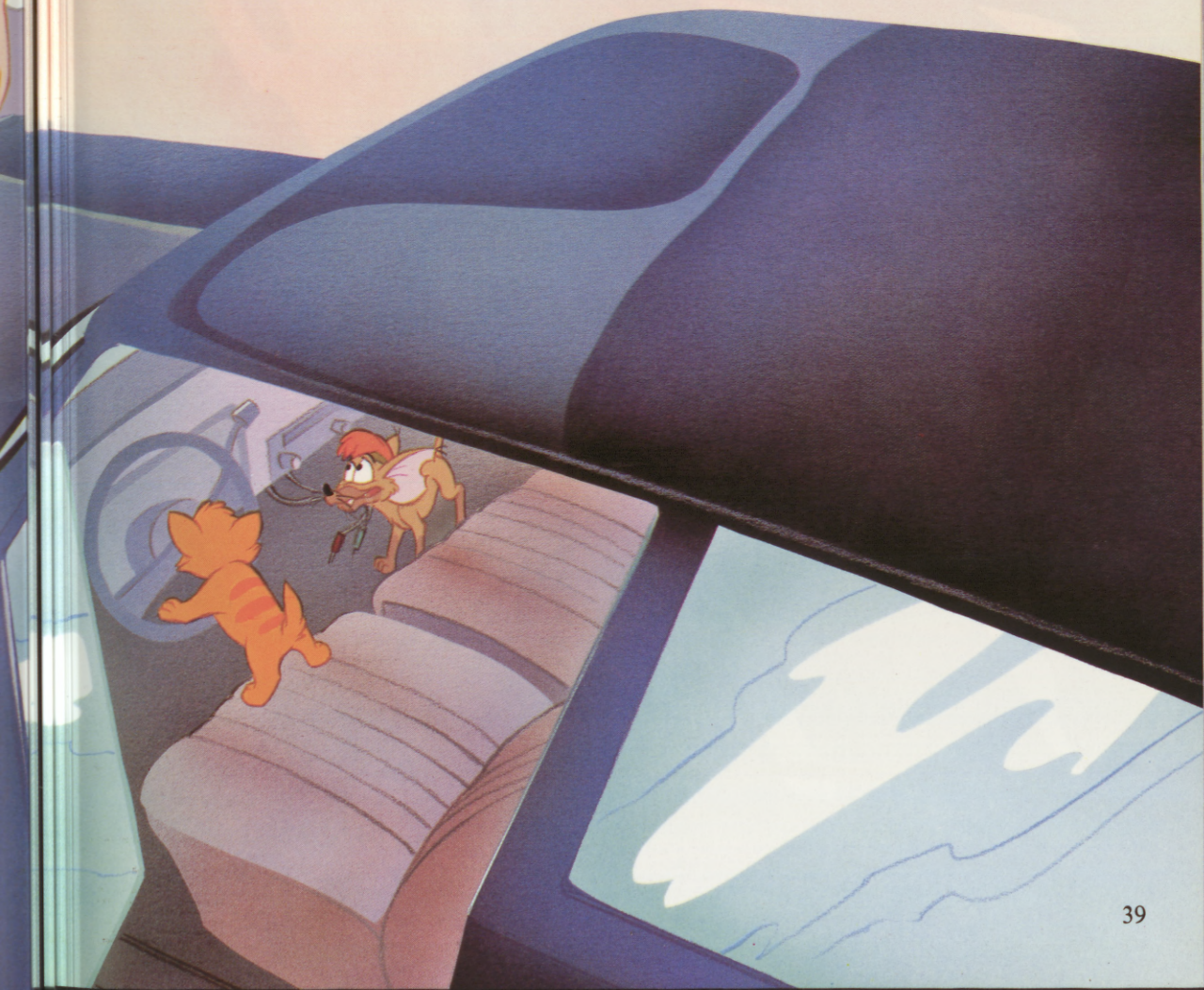

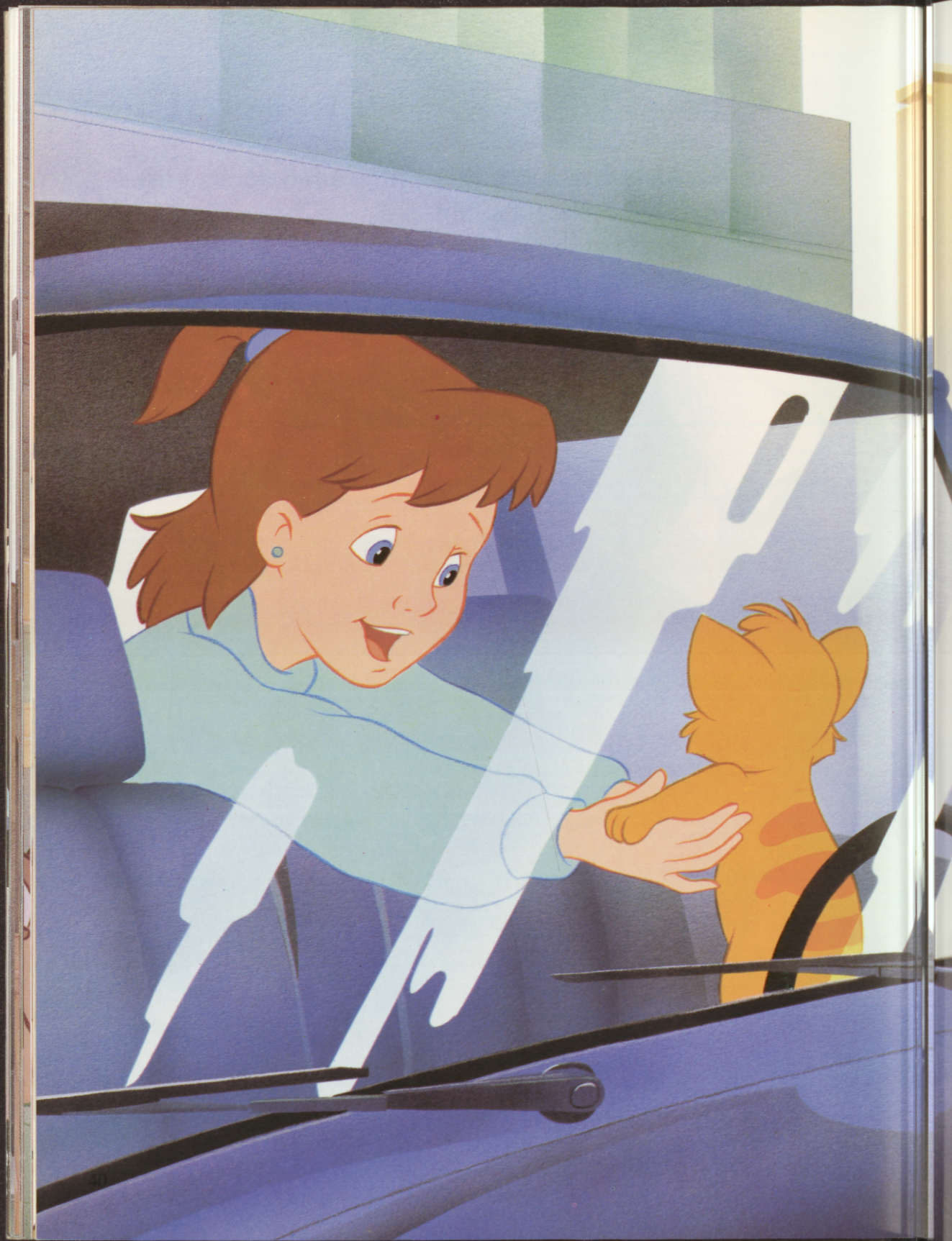

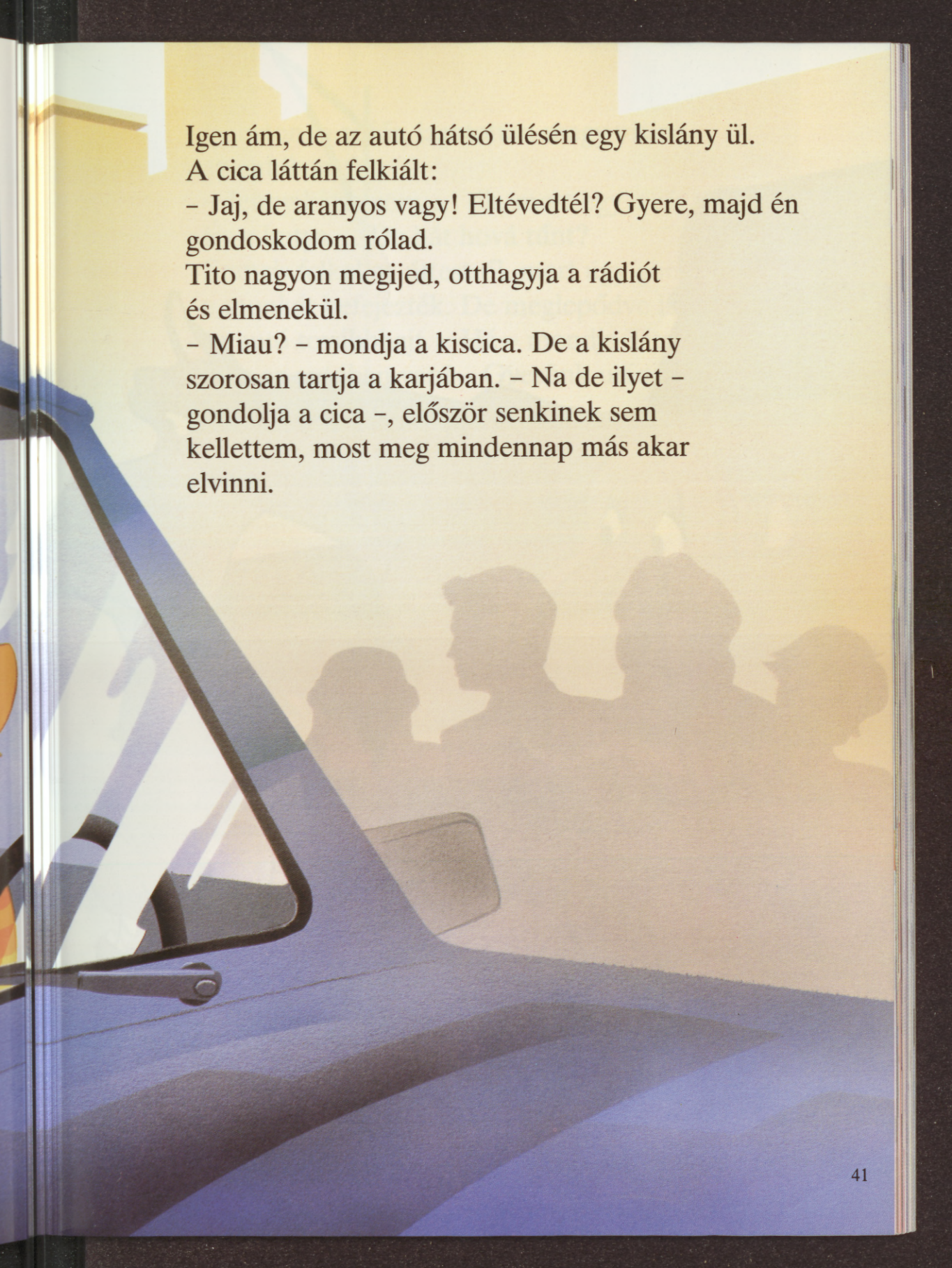

4. Francis, a nagy színész, gyorsan helyet cserél Einsteinnal és halottnak tettei magát. Amikor a sofőr kiszáll az autóból, azt hiszi a tehetetlen kutya láttán, hogy ő okozta a bajt.

5. Tito eközben az autóba ugrik és kis fogaival ügyesen kiszzereli a rádiót. A kiscica átadja Dodgernek, ő pedig odébbáll vele.

The illustration shows the interior of a car from the driver's perspective. The steering wheel and dashboard are visible in the foreground. In the background, through the windshield, the silhouettes of four people are visible against a bright, yellowish background, suggesting they are outside the car. The overall style is simple and graphic.

Igen ám, de az autó hátsó ülésén egy kislány ül.

A cica láttán felkiált:

– Jaj, de aranyos vagy! Eltévedtél? Gyere, majd én gondoskodom rólad.

Tito nagyon megijed, otthagyja a rádiót és elmenekül.

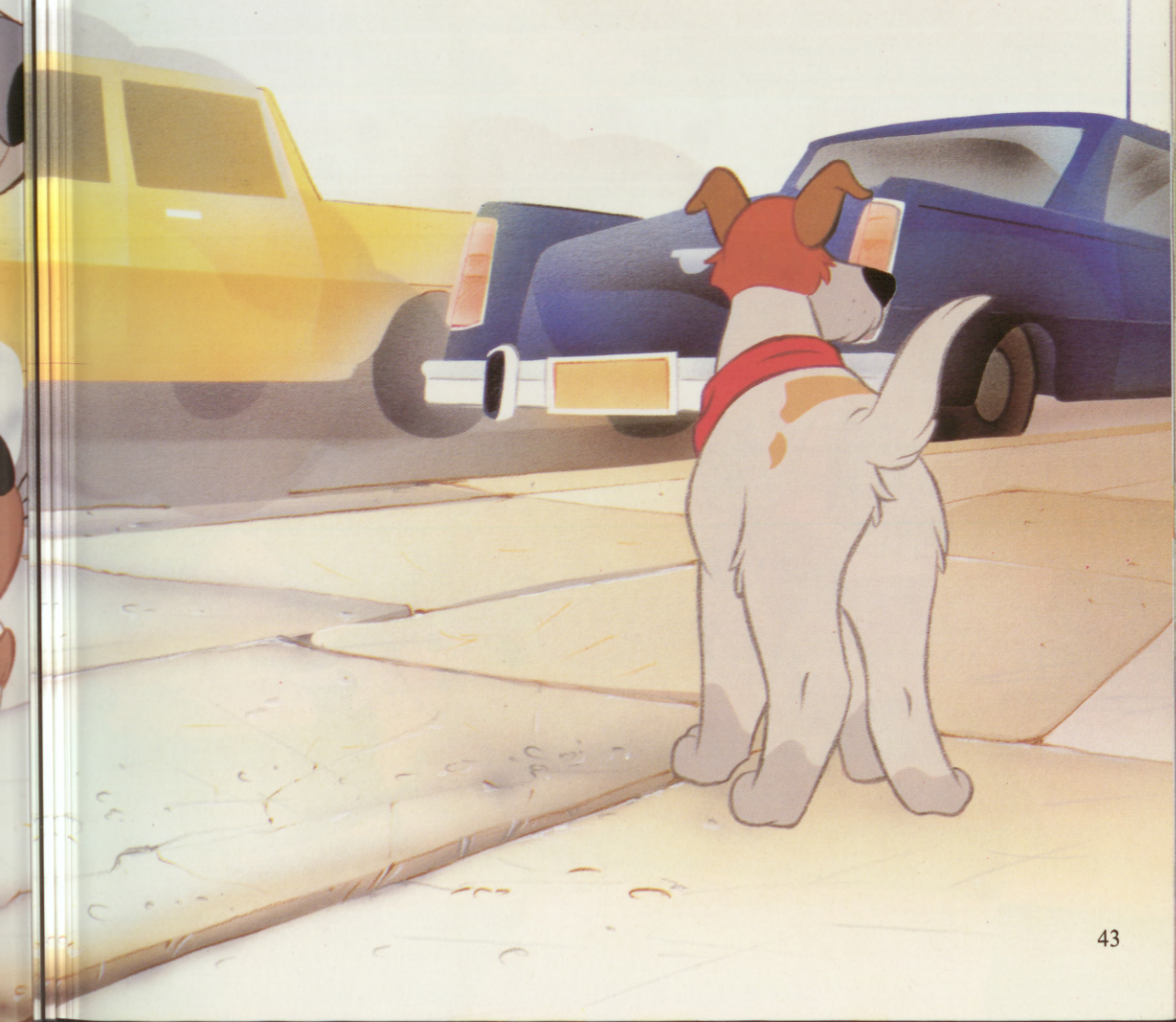
– Miau? – mondja a kiscica. De a kislány szorosan tartja a karjában. – Na de ilyet – gondolja a cica –, először senkinek sem kellettem, most meg mindennap más akar elvinni.

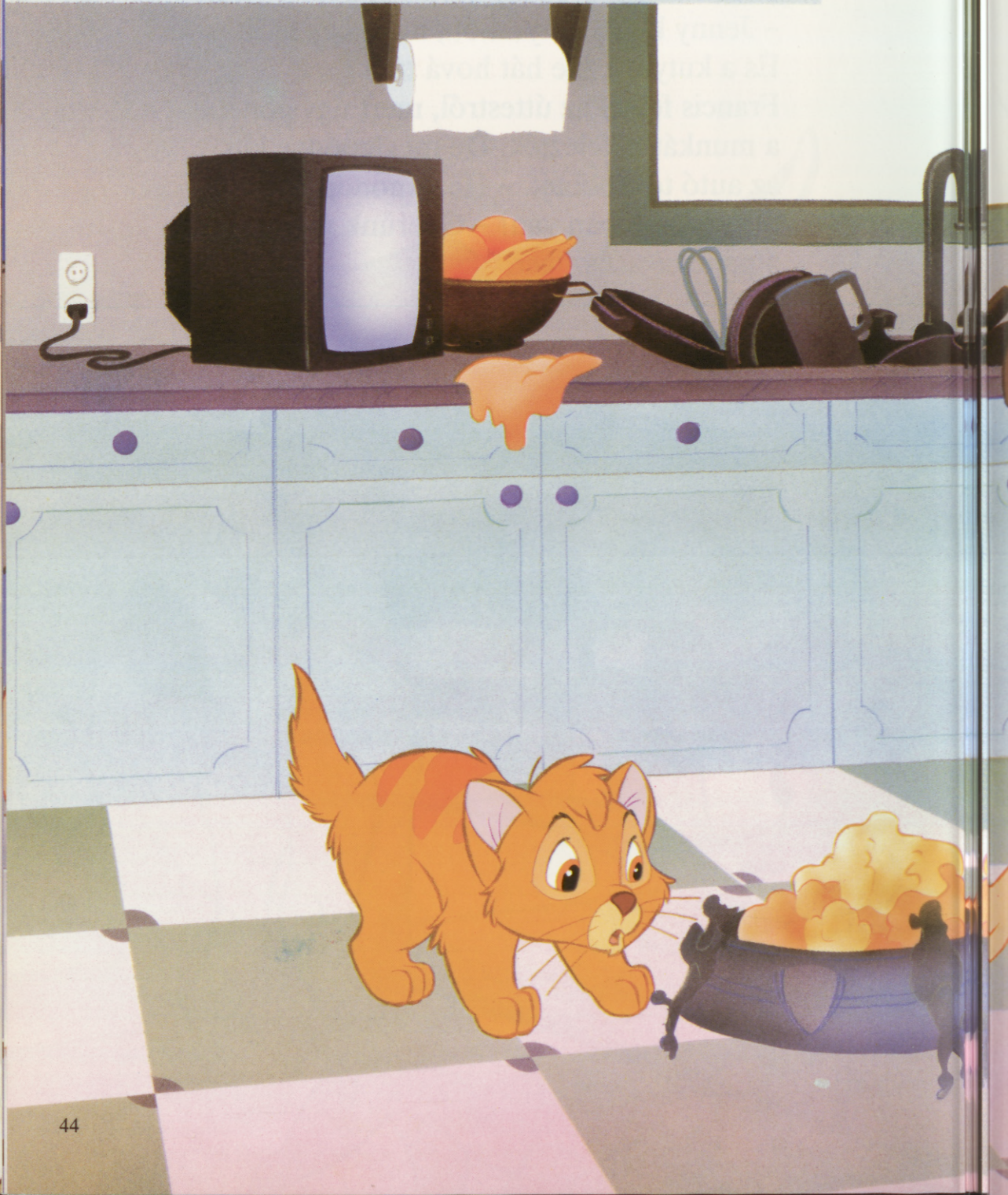

Winston, a sofőr, izgatottan megy vissza az autóhoz.

- Jenny kisasszony... óh, most egy cicát talált? És a kutya... De hát hová tűnt?

Francis felkel az úttestről, mert úgy gondolja, a munkát befejezték. De meglepődve látják, hogy az autó továbbhajt. - Hé - mondja Tito - a kiscica még az autóban van! - Gyerünk utána! - adja ki a parancsot Dodger.

Jenny odaadóan gondoskodik új védencéről.

- Egyél, kicsim! Már biztosan nagyon éhes vagy.

A kiscica fel sem tudja fogni, mi történik körülötte. Ilyen ünnepi ebédet még soha nem kapott.

Az ünnepi lakoma után pihenés következik. Hirtelen megjelenik Georgette a kutyahölgy, a ház királynője. – Nézd, milyen helyes kiskandúrt találtam! – mondja Jenny lelkesen. De Georgette-nek egyáltalán nem ez a véleménye – féltékeny... Jenny, mivel szülei elutaztak, egyedül dönt: megtartja a kiscicát.

Jenny zongorához ül. Örömeben egy dalt akar írni
a cicáról.

„Kiskandúr, te szép és puha,
Van-e neved, cica-mica?
Legyen kedvenc nevem a tiéd,
És ez így szól: Oliver.”

A mentési akció

Lassacskán Jenny háza elé érkeznek a cica barátai.
- Barátaim! Nézzétek ezt a házat! Gyönyörű! Egy valódi palota. És ez még nem minden. Odabent nagy bajban van a cica, ki kell hoznunk. Mindenki a helyére! Einstein, csöngess!

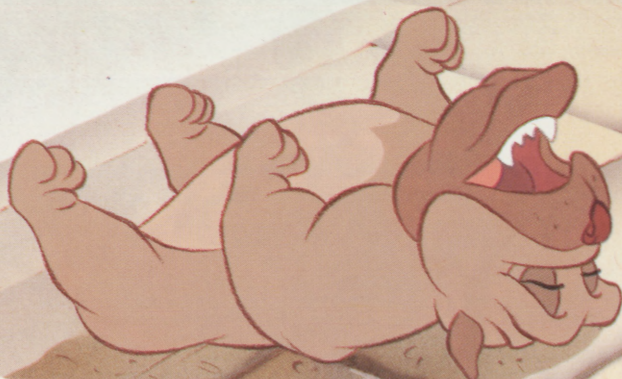

Amikor Winston, a sofőr és inas kinyitja az ajtót, nem hisz a szemének.

- Nem lehet igaz! Én megbolondultam! Ezt a kutyát az előbb ütöttem el, utána eltűnt, most pedig itt fekszik az ajtó előtt. Hihetetlen!

Míg ezen mélázik, Francis felpattan, és már bent is van a házban.

- Na de ilyet! - mondja Winston - már megint eltűnt! Hm... biztosan álmodom az egészet. Egyszerűen öreg bolond vagyok.

- Átkozott csirkefogók! Biztosan az egyik szomszéd kölyök csöngetett. - Mérgelődik Winston, miközben fenyegetően lóbálja a seprűjét. Eközben a háta mögött Dodger és társai észrevétlenül belopakodnak a házba, ahol Francis már vár rájuk.

Az egész házat átkutatják a kiscica után.
Így találkoznak Georgette-tel. Ritának nagyon
tetszik a frizurája.

- És Ön hová jár fodrászhoz? - kérdezi
a kutyahölgy. - Nagyon divatos a haja.
Rita szóhoz sem jut. Még a hallgatag Einsteint
is megbabonázza a hölgy parfümjé.

Tito el van ragadtatva Georgette választékos modorától.

- Tisztelgek a szépsége előtt, hölgyem! Nálunk, Mexikóban bizonyára Ön lenne a királynő.

- Köszönöm tisztelt barátom, de Ön talán azt hiszi, hogy itt nem vagyok az?

- Dehogynem! Minden kétséget kizáróan Ön mindig és mindenütt az lesz!

Dodger ekkor közbevág:

- Hagyd már abba, meg kell találnunk a cicát!

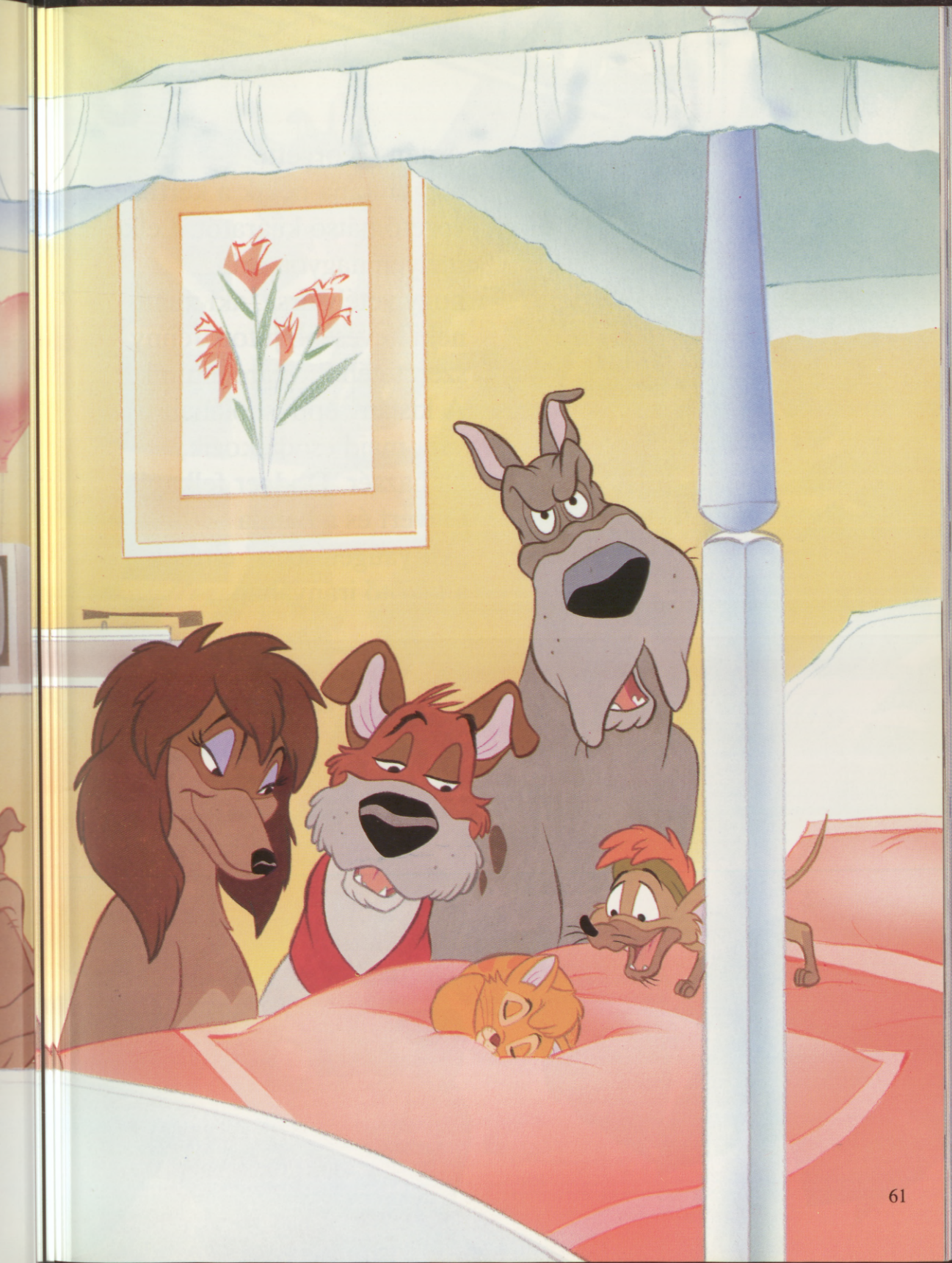
A kutyahölgy megmutatja nekik, hogy merre menjenek.

Meg is találják a cicát: édesdeden alszik egy puha párnán.

Georgette elérzékenyülve megjegyzi:

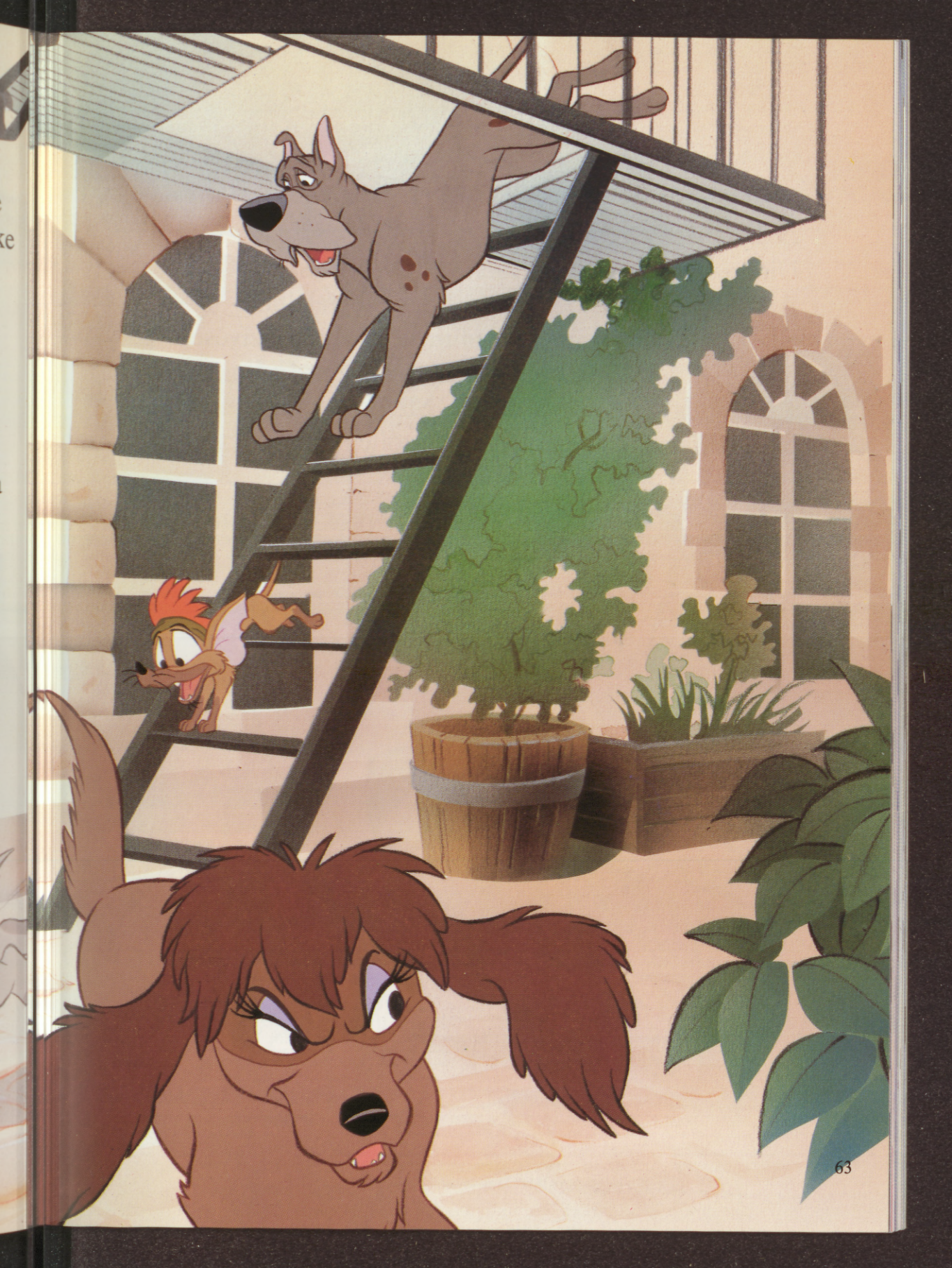
- Hát nem édes? - Úgy szunyókál, mint egy kisgyerek, akarom mondani, mint egy kis herceg... - gabalyodik bele mondandójába Tito.

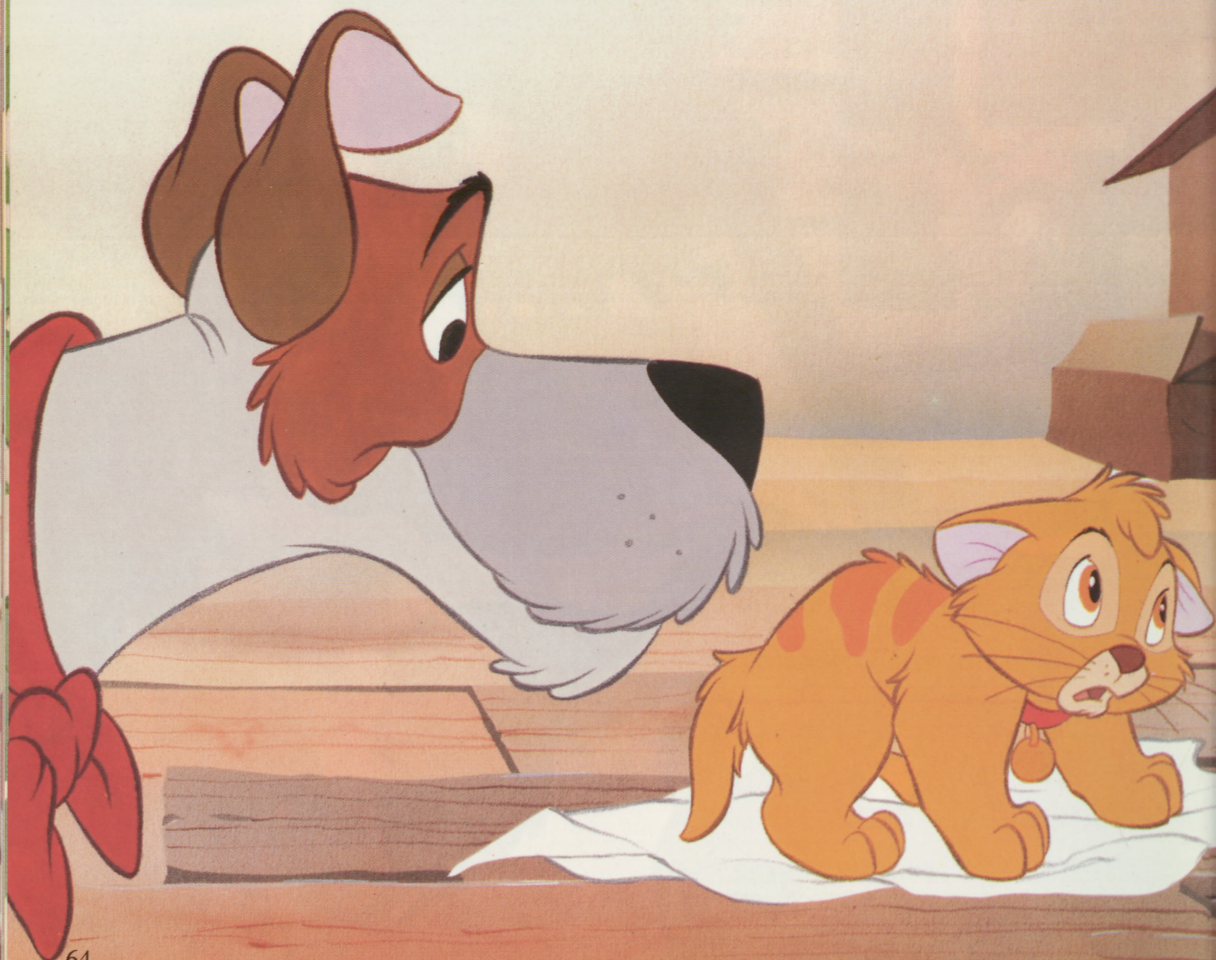
Aztán Georgette megmutatja nekik a kertbe vezető hátsó kijáratot. Lelke mélyén nagyon örül, hogy vetélytársa, aki miatt neki kevesebb jutott Jenny szeretetéből, végre eltűnik. A kislány épp iskolában van, majd csodálkozik, ha hazaér. Dodger felkapja Olivert és a banda „kutyaügetésben” eltűnik a kikötő irányában.

A szöktetés

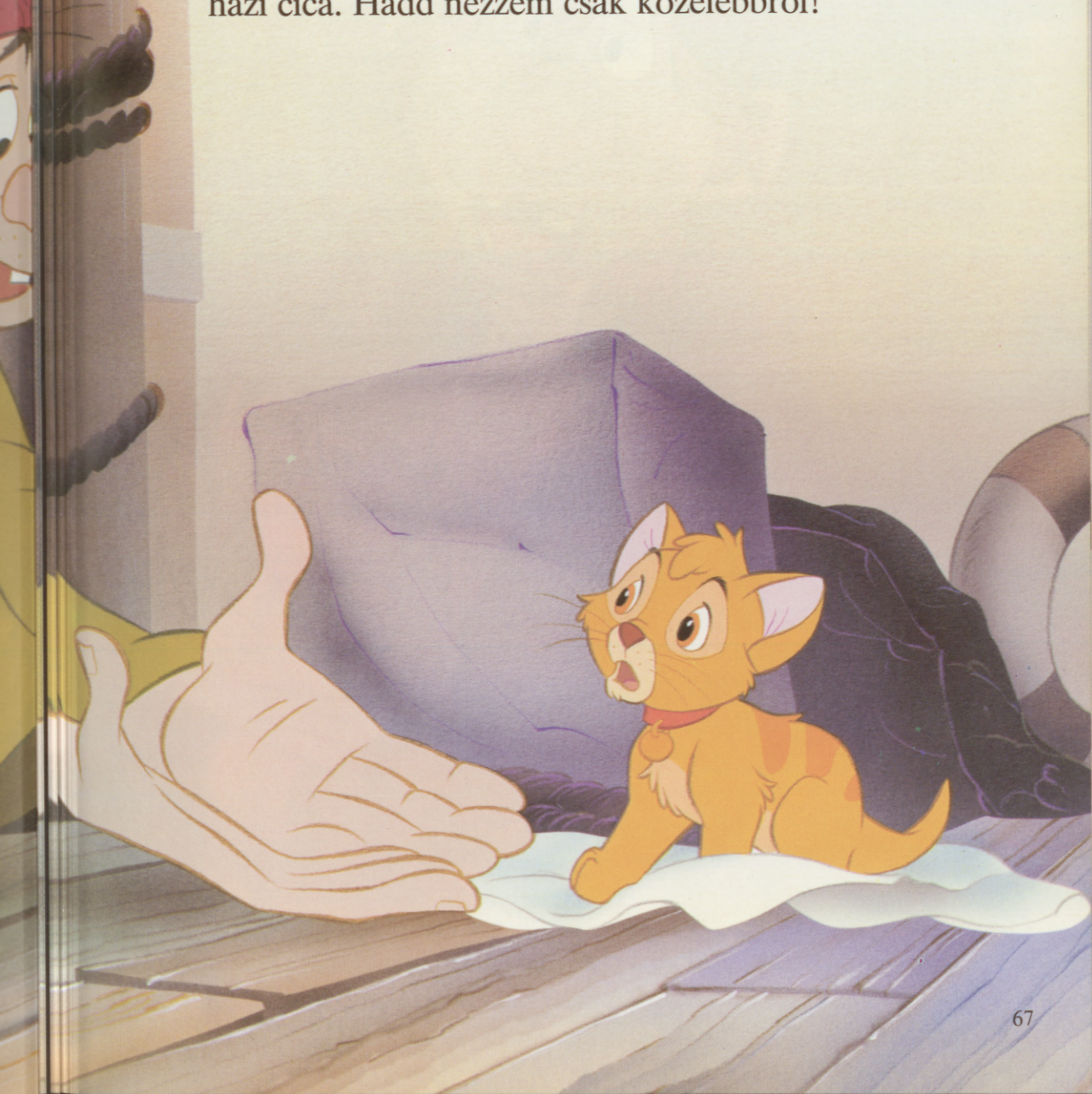
Újra az öreg bárkában van az egész társaság. A kutyák nagyon boldogok, hogy megtalálták a kiscicát. Oliver mégis szomorú egy kicsit. Szívesen maradt volna Jennynél, olyan jó volt hozzábújni, a puha párnán szunyókálni... Mivel azonban kutya barátait is nagyon szereti, nem szól egy szót sem.

Fagin gyűjtőkörútjáról hazatérve még mindig nagyon bánatos – az üzlet nagyon rosszul megy. De mikor meglátja Olivert, egy kicsit felvidul: kedveli a cicát.
– Ó, kicsim, légy egy kicsit kedves az öreg Faginhoz. De nocsak, mit látnak szemeim: egy nyakörv! Tehát te nem is vagy kóbor macska, hanem egy eltévedt házi cica. Hadd nézzem csak közelebbről!

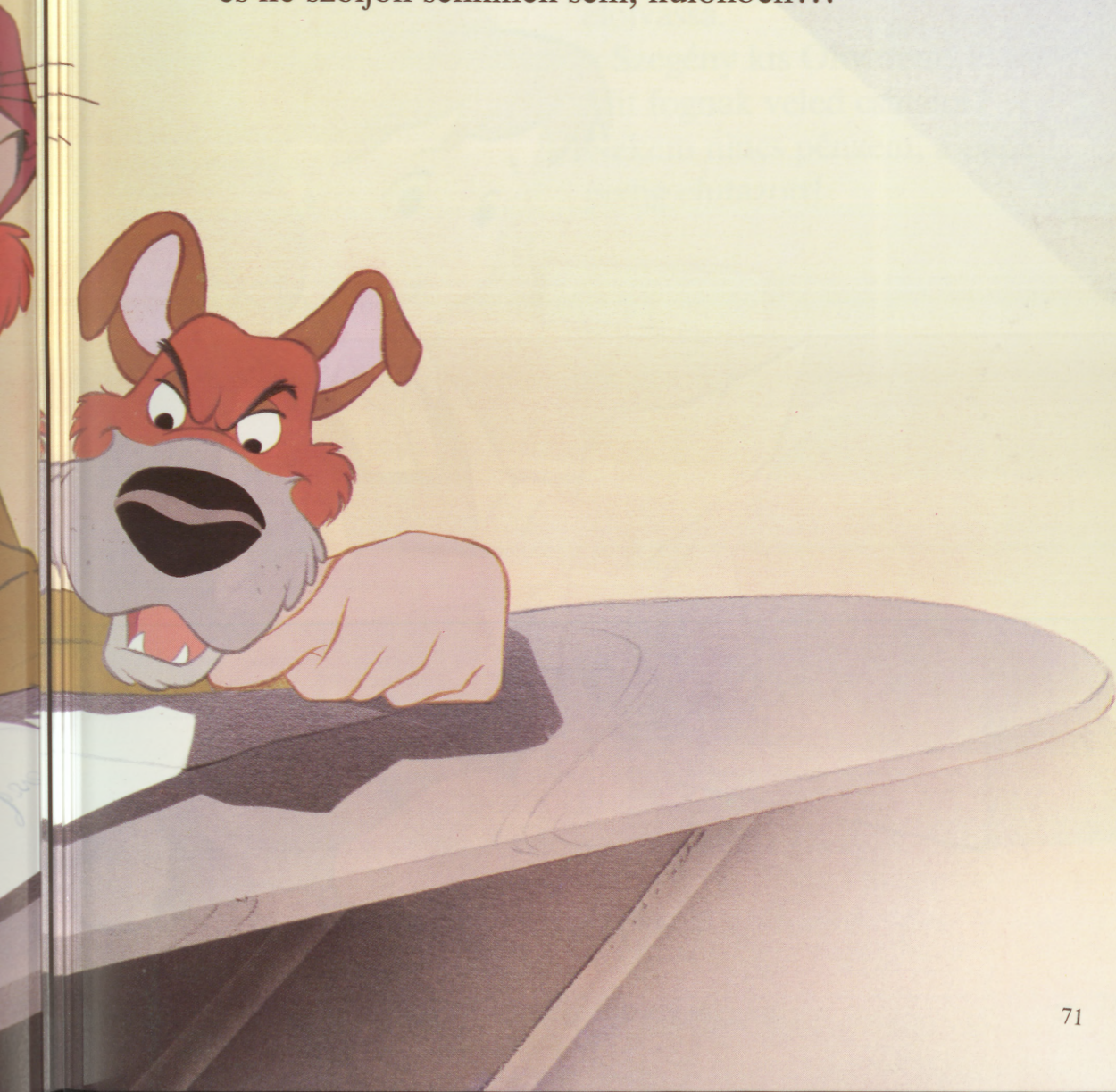
- Egy érem! - mondja Fagin. - Ó, téged Olivernek hívnak és az 5. utcában laksz. Holnap reggel hazaviszlek! De akkor hirtelen eszébe jut valami...

- Hmm, az 5. utca a luxusnegyedben van. Azok az emberek, akik ott laknak és szeretik a macskájukat, sokat fizetnek azért, hogy visszakapják a kedvencüket... Hurrá! Azt hiszem, megmenekültem!

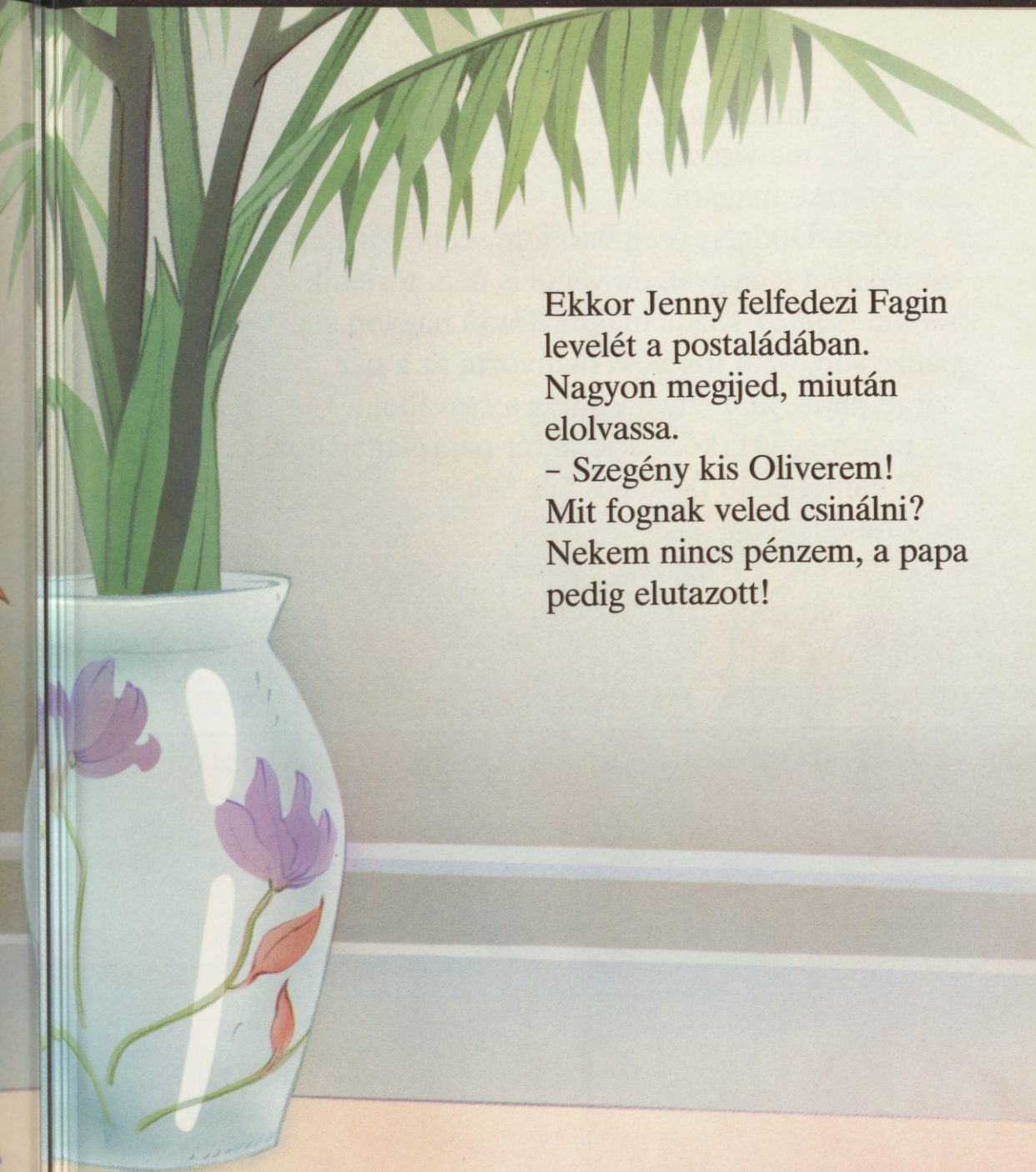
Fagin azonnal tollat és papírt ragad és a következő levelet írja:

„Tisztelt asszonyom! Ha vissza akarja kapni a macskáját, jöjjön ma este 11 órakor a rakpartra, a raktárházzal szembe. Hozzon magával pénzt és ne szóljon senkinek sem, különben...”

Jenny hazaér az iskolából és mindenütt keresi Olivert. Senki sem látta: se Winston, se Georgette ő legalábbis úgy tesz, mintha nem tudna semmiről.

Ekkor Jenny felfedezi Fagin levelét a postaládában.

Nagyon megijed, miután elolvassa.

- Szegény kis Oliverem!

Mit fognak veled csinálni?

Nekem nincs pénzem, a papa pedig elutazott!

Eközben Fagin megpróbálja Sykes tudtára adni, hogy még ma visszafizeti a pénzét. De egyáltalán nem büszke magára...

- Tudod, Dodger, öreg barátom, nem szívesen teszek ilyet a cicával, de végül is nem történik semmi baja. A gazdijának biztosan nagyon sok pénze van, nem fog neki hiányozni az a pár darab papír, ami engem kihúz a csávából. És már meg is érkeztek a raktár páncélajtájához, amit kamerákkal figyelnek: ez Sykes erődtítménye.

Sykes az íróasztala mögött trónol.

– Nos, Fagin, te senki, elhoztad a pénzem?

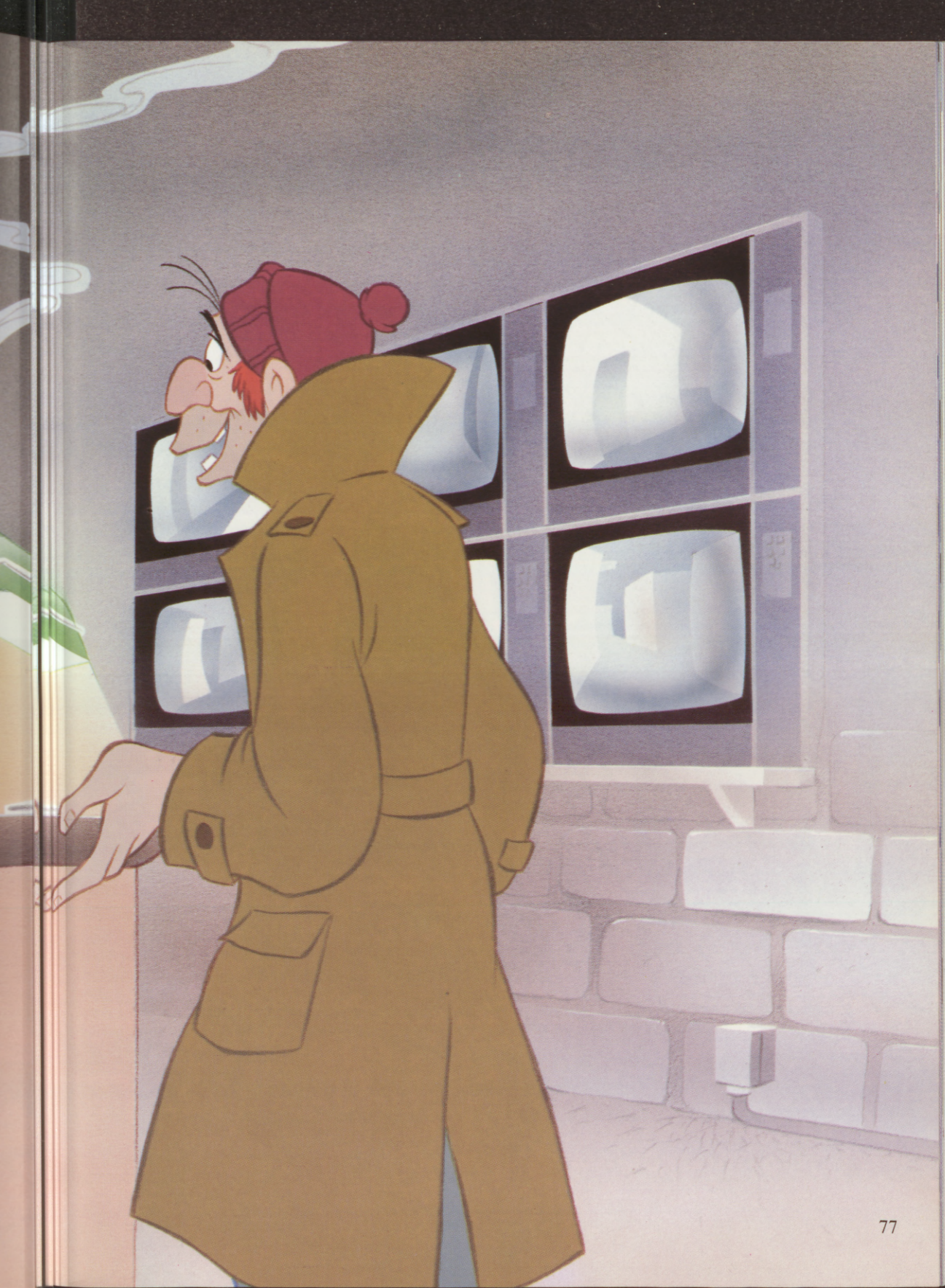
– Még nem, de nemsokára...

És Fagin elmondja a cicával kapcsolatos tervét.

Hogy mindezt bebizonyítsa, Olivert is magával

hozta. A cica láttán Sykes gúnyosan nevetésben
tör ki:

– Ha-ha, méghogy ezért te pénzt kapsz! – Mégis
elengedi Fagint.

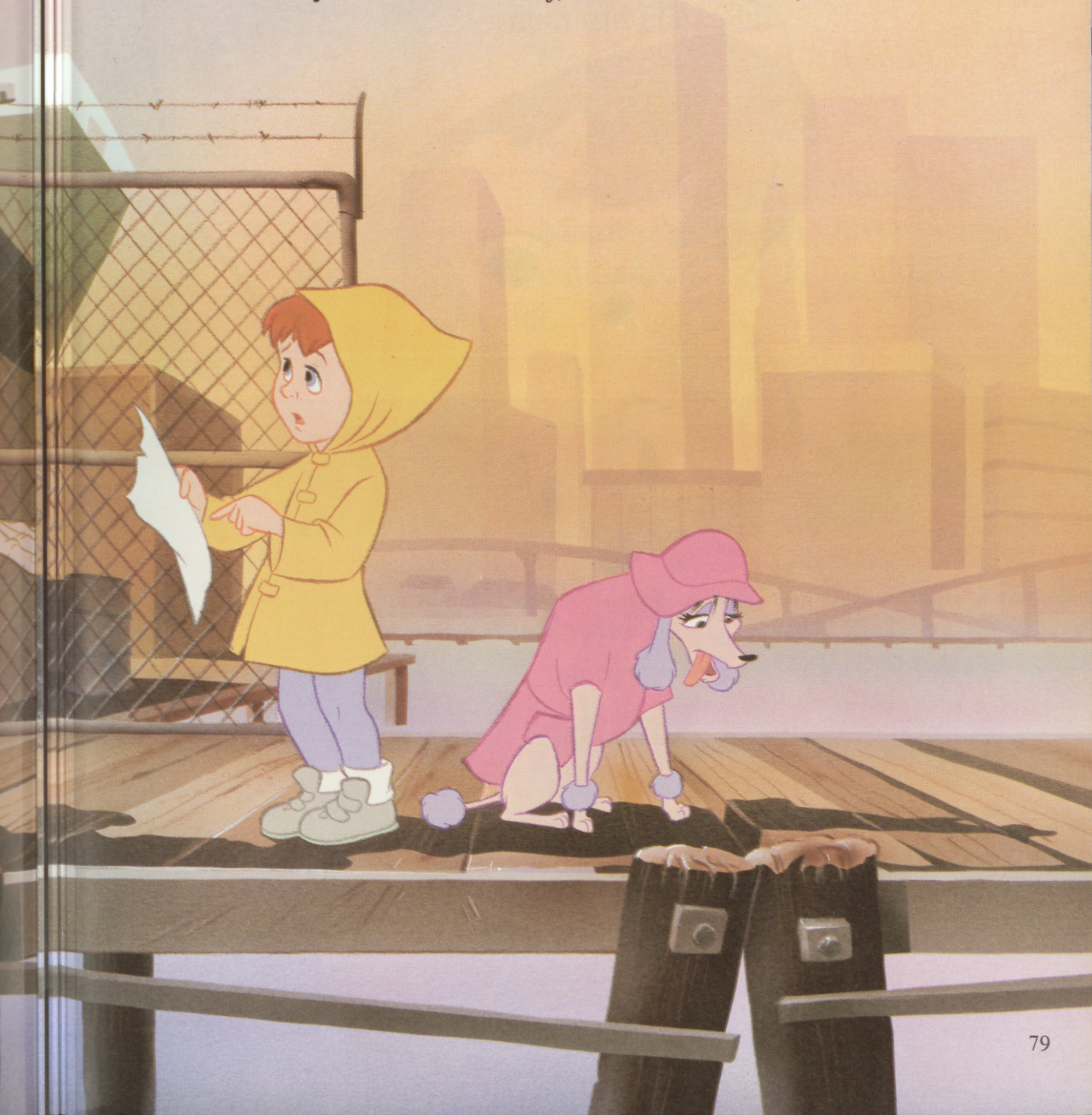

Kicsit később, a megbeszélrt időpontban, megjelenik Jenny. Georgette-et is magával hozta, aki nem nagyon repes a boldogságtól.

- Ó, uram, Önnél van Oliver?

- Hé, egy pillanat! Én egy hölgynek írtam, nem egy kislánynak... Nem baj, ha a tiéd a cica, fizess!

Jenny zokogni kezd.

- Nekem nincs pénzem,
a papám pedig elutazott!
Uram, ne bántsa a cicám,
kérem, adja vissza!

Fagynak megesik rajta
a szíve: a gyerekkönnyeknek
nem tud ellenállni.

- Nos, nem sikerült a tervem.
Jól van, ne sírj már!
Visszkapod.

- Kedves, aranyos cicukám!

- Miau! - válaszolja Oliver.

De mögöttük egy autó bukkan
fel...

Sykes az, a fekete autójával. Egy másodperc alatt felfogja, mi történt.

- Fagin, te tökkelütött! Meghatódsz a könnyek láttán, ahelyett, hogy a pénzeddel törődnél! Egy macska nem jelent semmit, de a kislányért majd fizetnek a szülei! - Ezzel berántja Jennyt az autóba, Olivert pedig kidobja.

A raktárház lerohanása

Fagin teljesen tanácstalanul magára marad. Nem úgy Oliver és a kutyák! Azonnal megrohamozzák a raktárat, ugyanis felfedeztek egy pinceablakot, amin keresztül be tudnak mászni.

- Fúj, de bűdös van! - sápítozik Georgette, aki szintén velük tart.

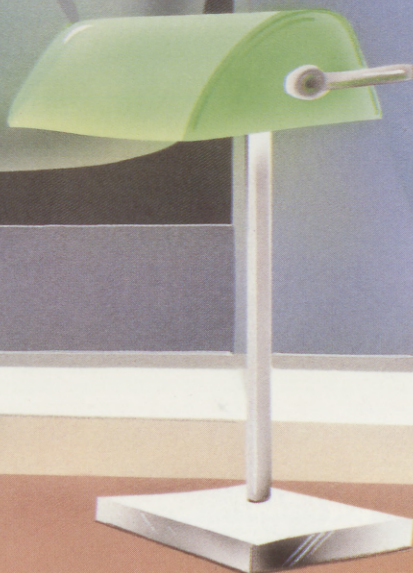
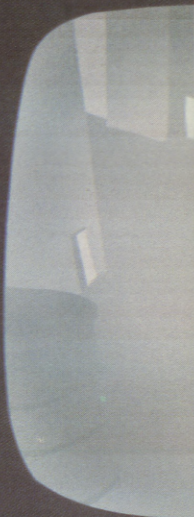
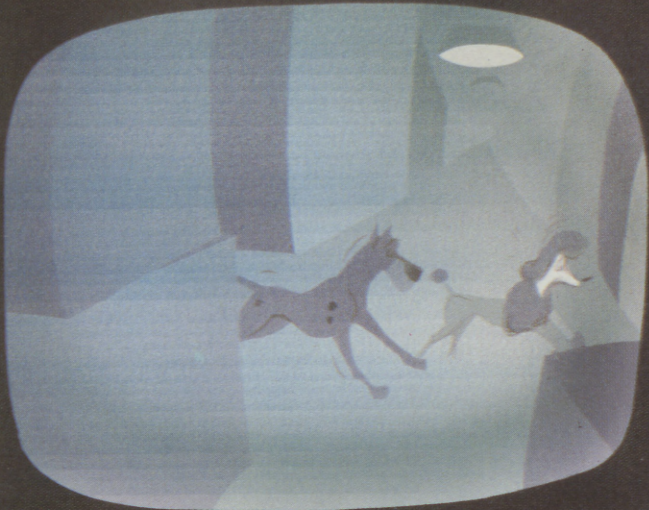

Sykes, aki éppen a váltságdíj ügyében telefonál, nem néz a megfigyelő képernyőkre, így a kutyák észrevétlenül bejutnak... Sykes azt sem veszi észre, hogy Tito, a műszaki zseni, egy harapással megszakítja az áramkört.

- Ha-ha, fizetni fognak - nevet kárörvendően a bandita.

- Én pedig egy szép kis rövidzárlatot csinállok - mondja Tito.

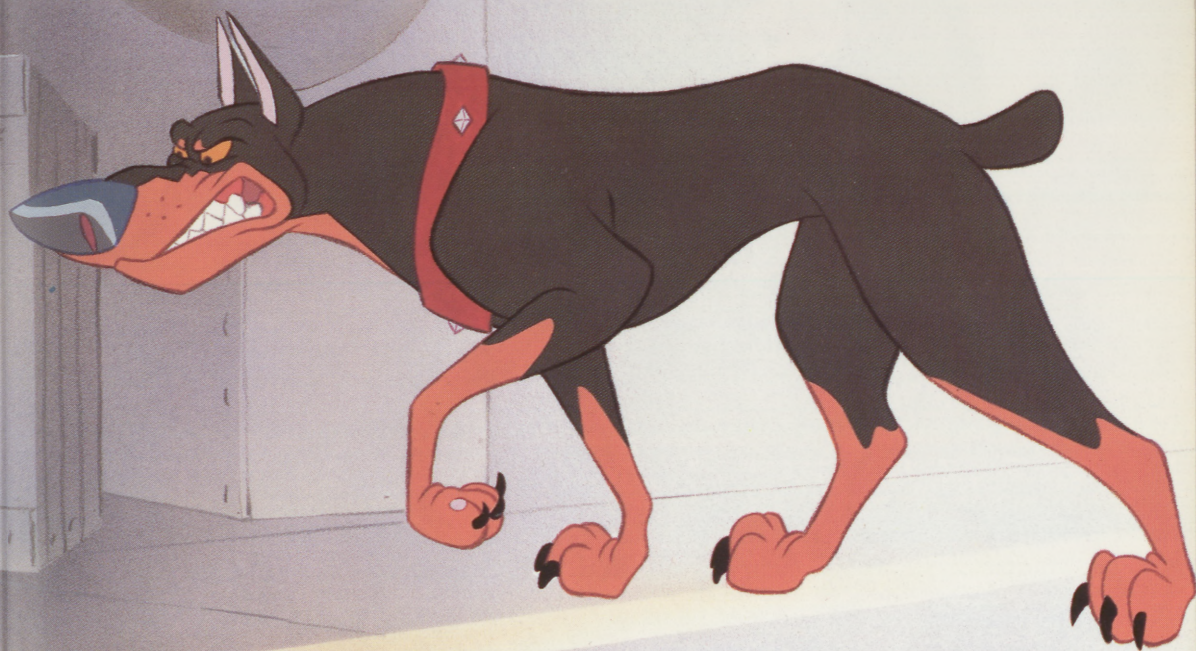

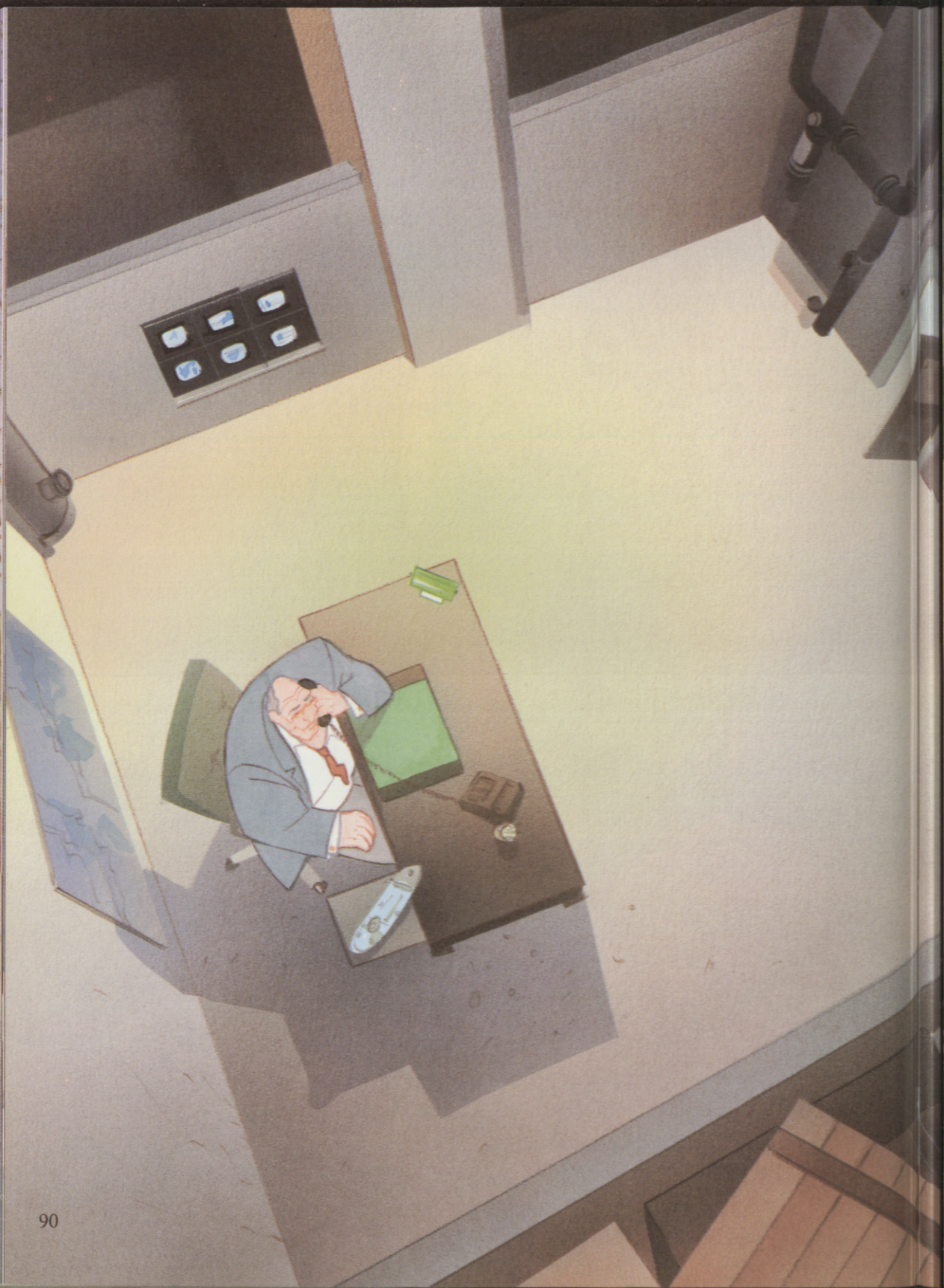
Így is történt. Sykes dühösen azt ordítja:

- Valaki be akar törni! Belfegor, Belzebub, jó kutyáim, kapjátok el a gazfickót!

A két bestia átkutatja a raktárt, de nem találnak semmit. Oliver ugyanis fel-alá szaladgál, így eltereli a figyelmüket a többiekről.

- Grrr... már megint macskaszagot érzek! - morogja Belfegor.

Sykes is utánuk indul egy nagy revolver
társaságában, Jennyt pedig otthagyja, mint egy
csomagot a székhez kötözve.

Dodger csapata lassacskán, óvatosan mégis eljut a kis fogolyhoz. A kutyák boldogan ugrálják körül Jennyt.

- Njaaauuuíí! - vinnyog Georgette örömeiben.

- Hát te vagy az... és a többiek is! - hebegi meglepve Jenny.

- Pszt! Nyugalom! - parancsolja Dodger. - Tito, rajtad a sor!

És Tito már munkához is lát.

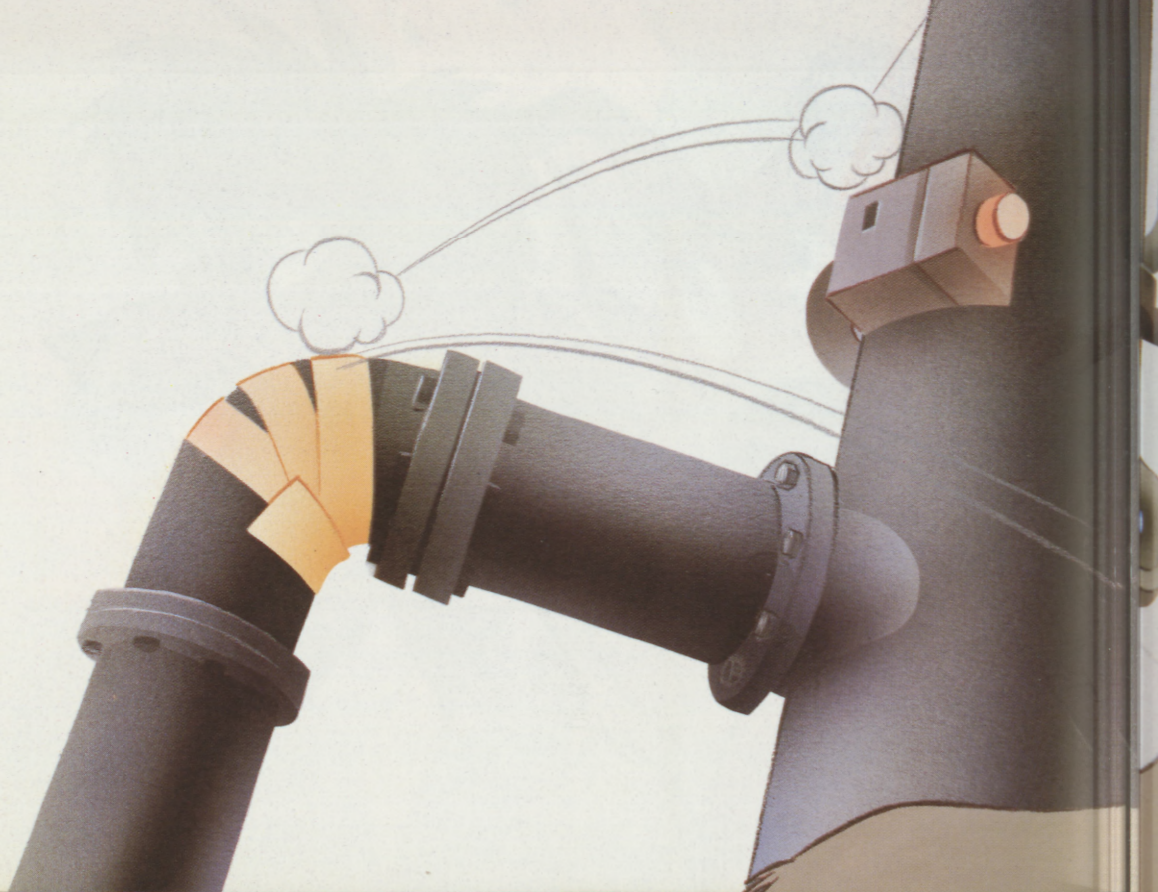
- Te jó ég! Milyen vastag ez a madzag!

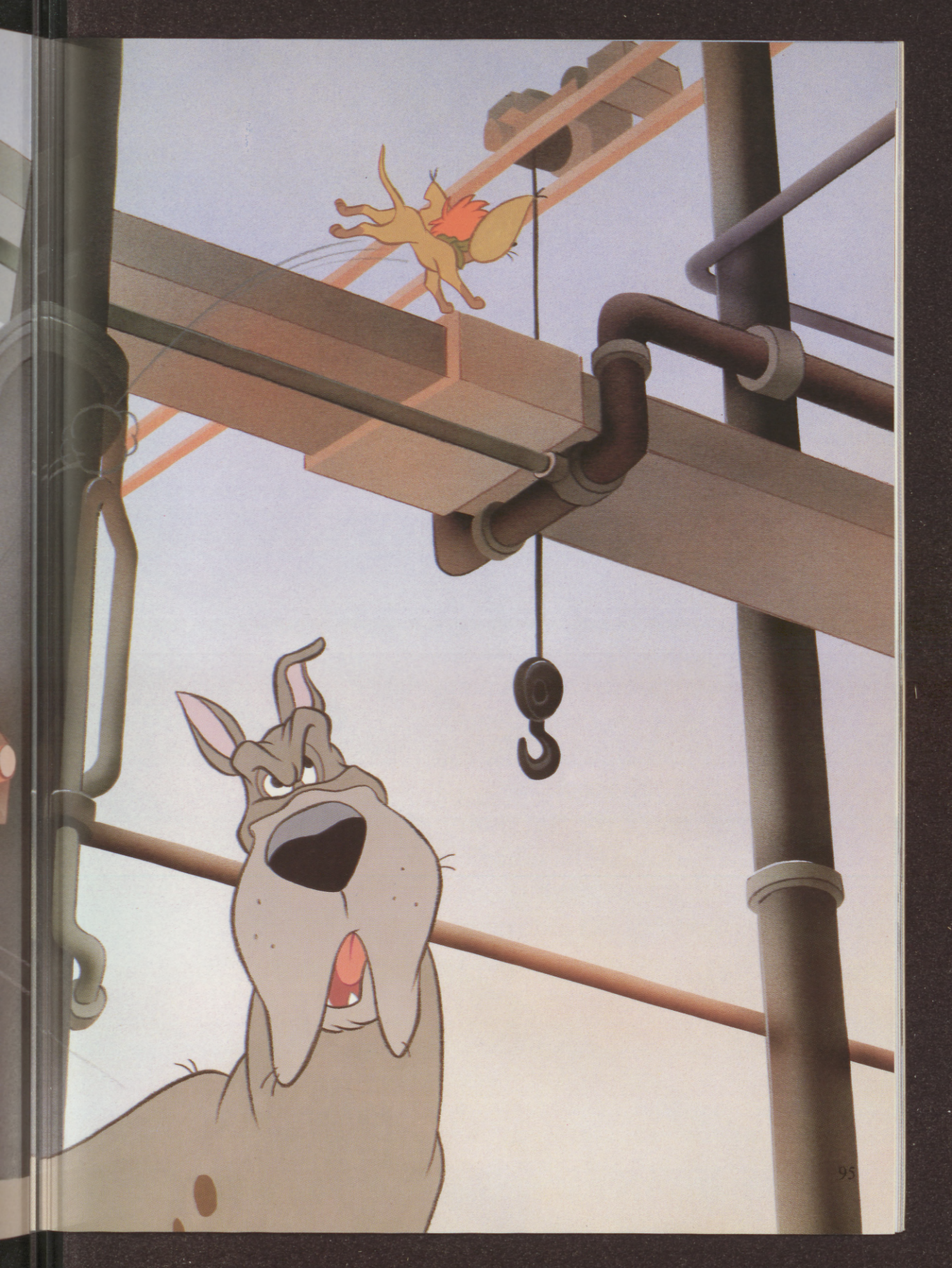

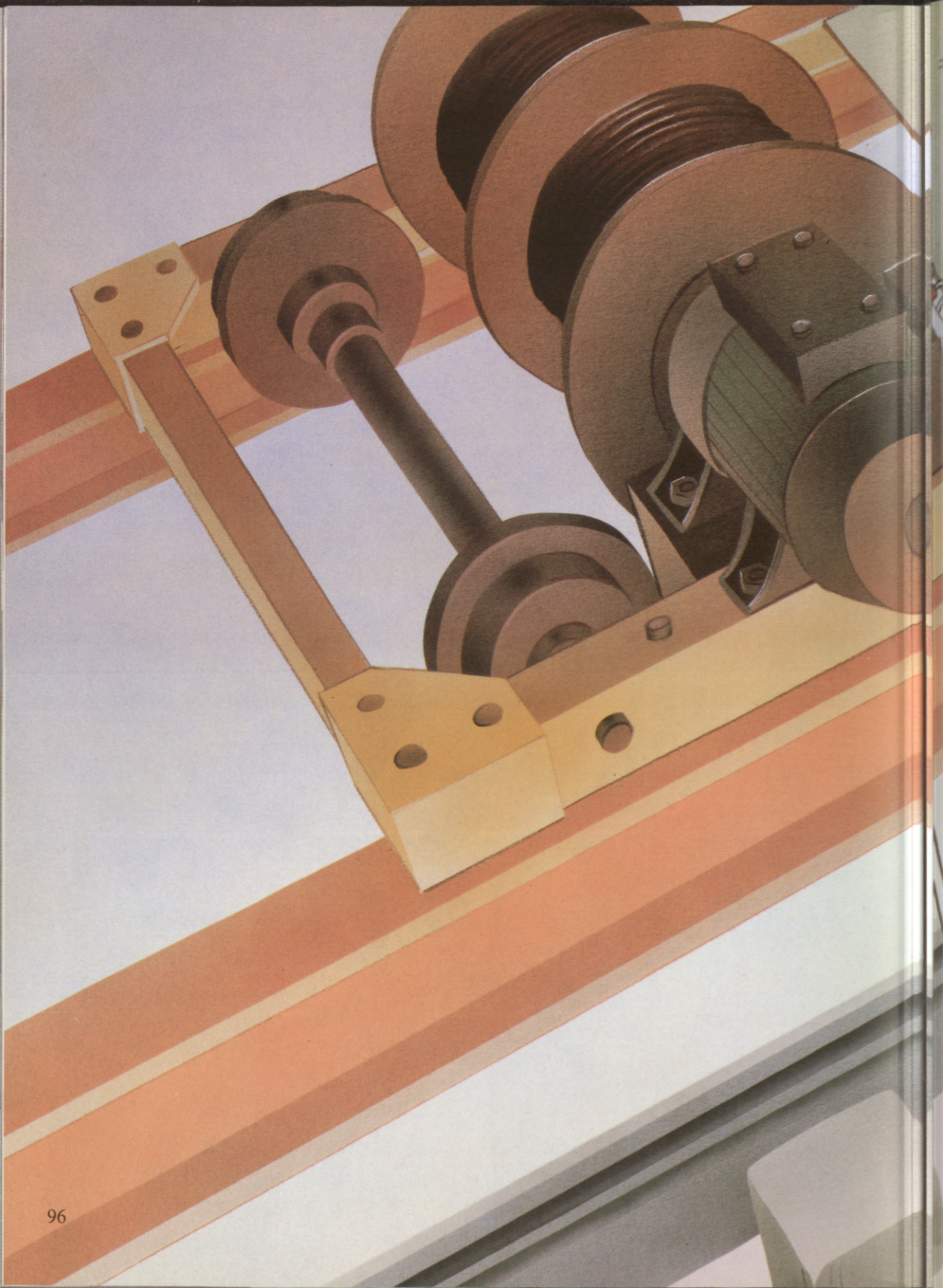
A két vadállat meghallotta Georgette üdvrivalgását. Most aztán menekülhetnek, de merre? Az áruraktárban van egy daru, de nem érik el.

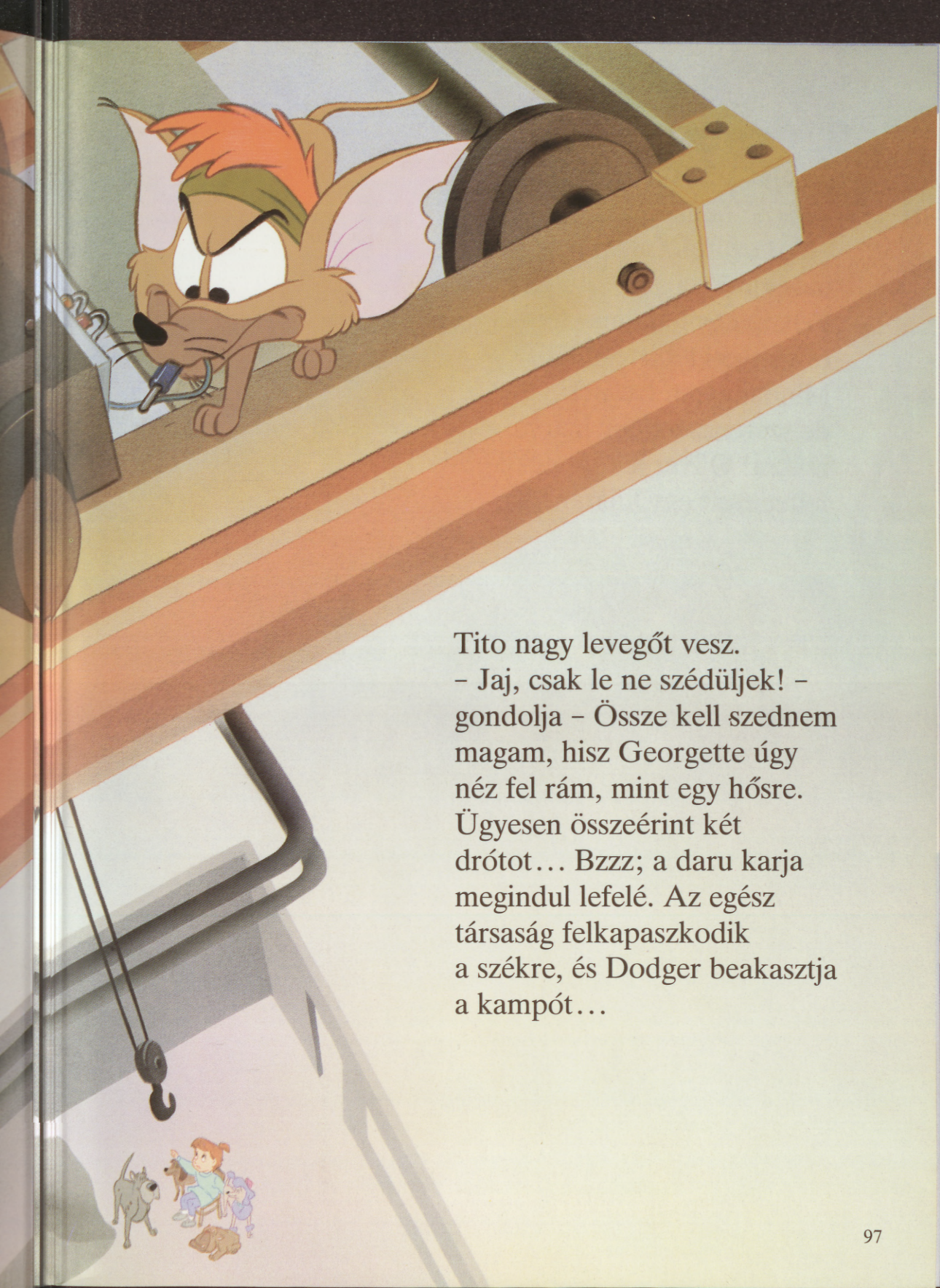
- Gyorsan Einstein, tarts bakot! Majd én felmászom és felhúzlak benneteket.

Tito egyre magasabbra jut: először Einstein háta, majd egy szék, egy csővezeték és már fent is van a daru indítószerkezeténél.

Tito nagy levegőt vesz.
- Jaj, csak le ne szédüljek! -
gondolja - Össze kell szednem
magam, hisz Georgette úgy
néz fel rám, mint egy hősre.
Ügyesen összeérint két
drótot... Bzzz; a daru karja
megindul lefelé. Az egész
társaság felkapaszkodik
a székre, és Dodger beakasztja
a kampót...

Ekkor tűnik fel Sykes,
de már késő: nem tudja
elkapni őket.

- Átkozottak! nem juttok
messzire!

Felkap egy hatalmas fejszét
és szétveri a biztosítékot...

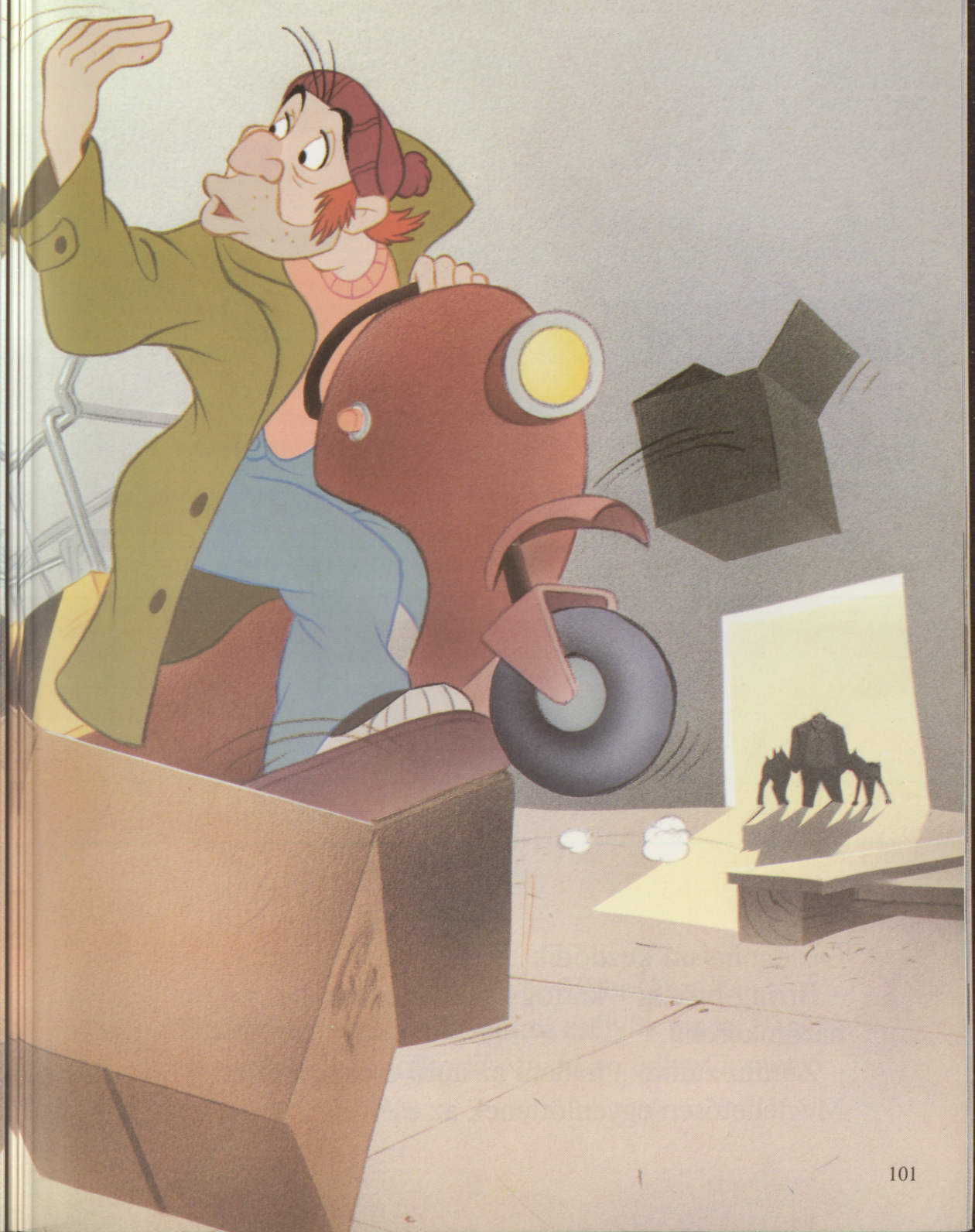
Mindannyian leesnek,
de szerencsére egy halom
zsákra! Oliver jelt ad nekik:
felfedezett egy kijáratot.

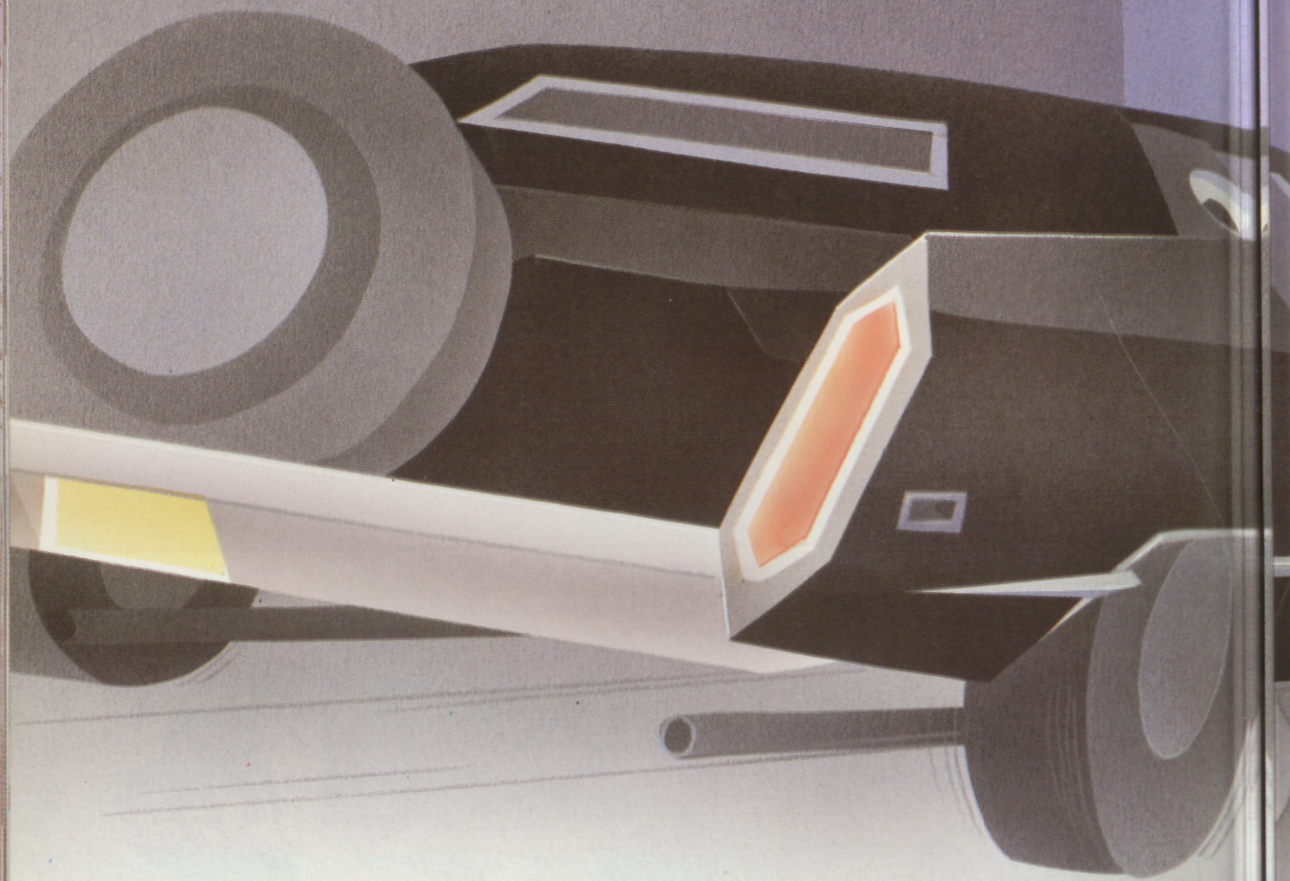

Mindannyian kijutottak. Fagin már vár rájuk a háromkerekűvel: beszállás és indulás! Épp idejében, hisz Sykes és a kutyái már majdnem beérték őket.
- Meglógnak! - üvölti Sykes. - Gyorsan, ugorjatok az autóba! - parancsolja kutyáinak. - Esküszöm, hogy ezt még megkeserülük!

Ördögi hajsza kezdődik...

- Brring-brreng - kattog-csattog az öreg háromkerekű.

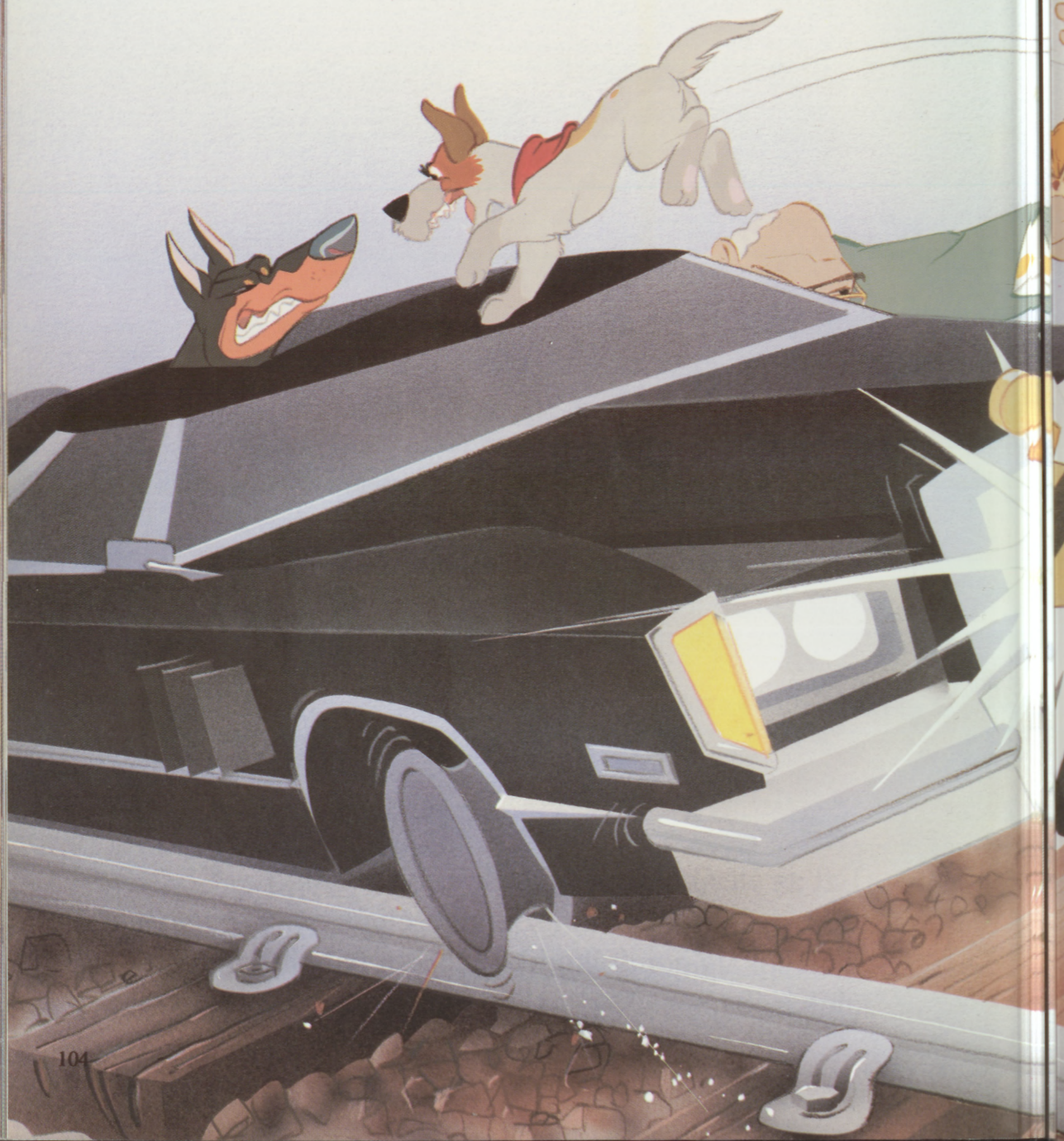
- Zumm-zumm - hallani az autó erős motorját.

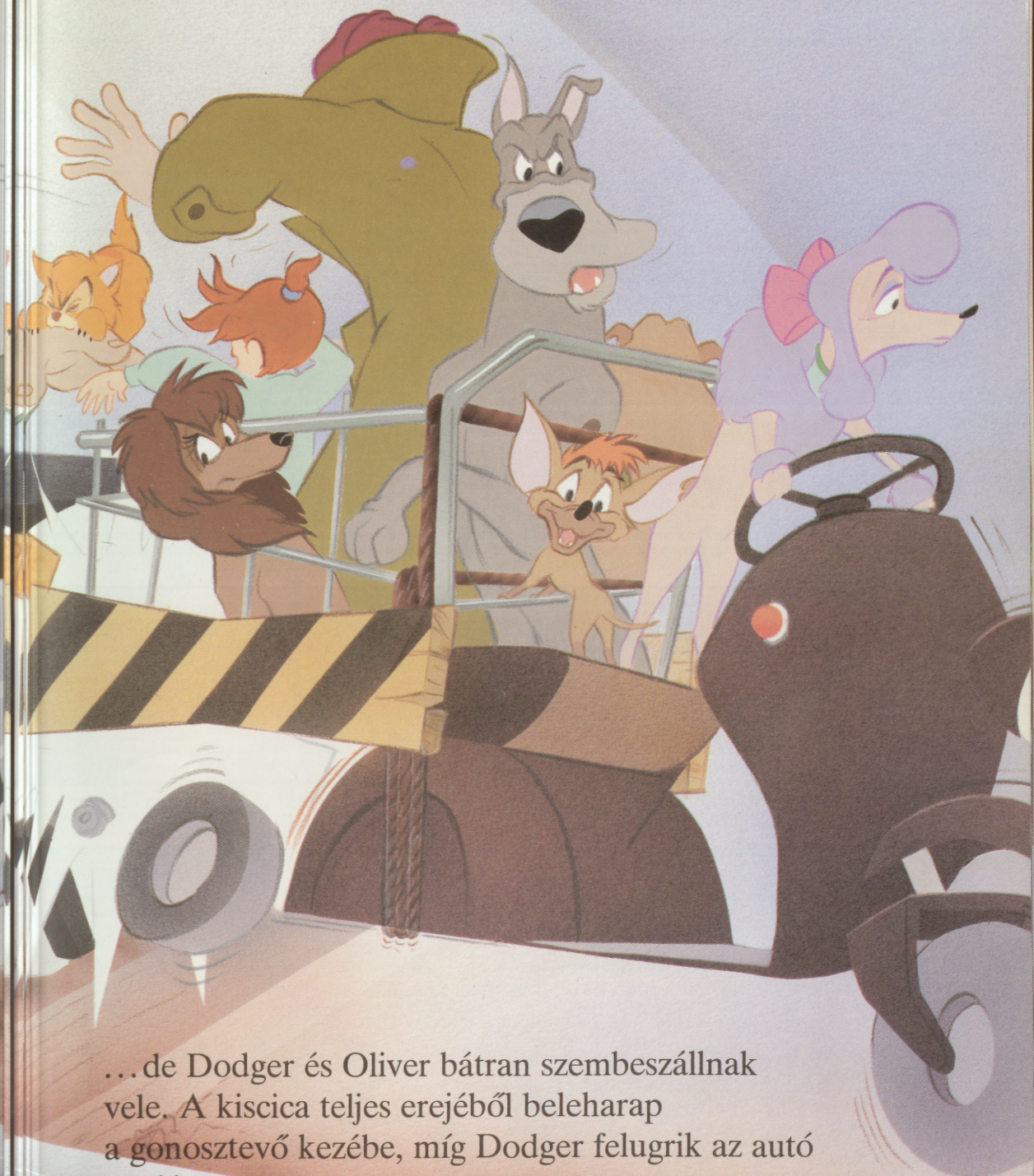
Meglehetősen egyenlőtlenek az esélyek...

Ezt az éles kanyart még sikerült bevenni,
de a nyílegyenes úton semmi esélyük sincs. Fagin
nem sokáig gondolkodik: gyorsan behajt a metró
aluljáróba.

Sykes azonban nem adja fel. A hajsza a síneken folytatódik. Már majdnem utoléri őket, kövér mancsát Jenny után nyújtja...

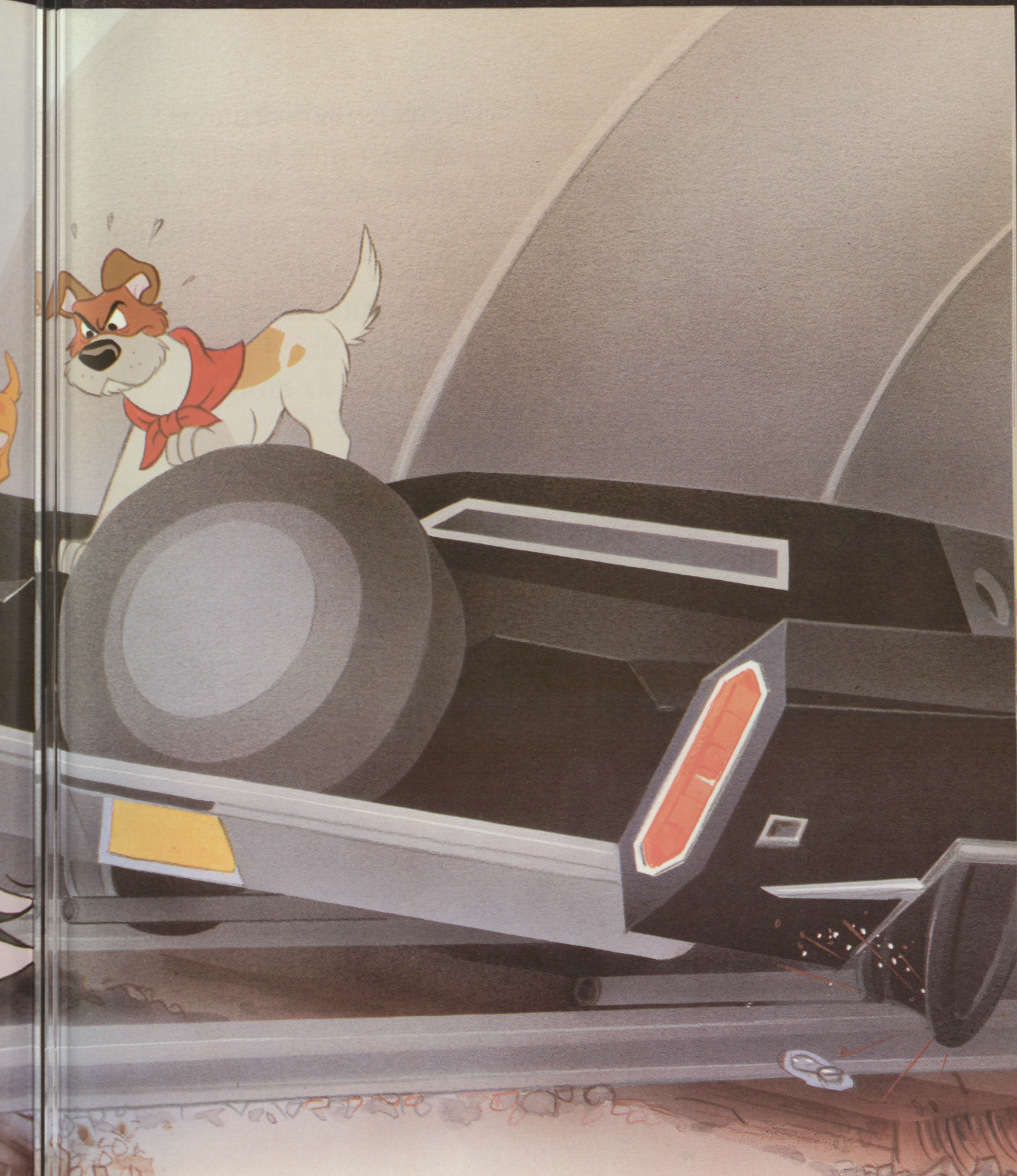

...de Dodger és Oliver bátran szembeszállnak
vele. A kiscica teljes erejéből beleharap
a gonosztevő kezébe, míg Dodger felugrik az autó
tetejére...

Már megszokta, hogy mozgó autók tetején ugráljon,
és Oliver, aki azt hiszi, hogy barátja veszélyben van,
bebizonyítja, hogy született akrobata!

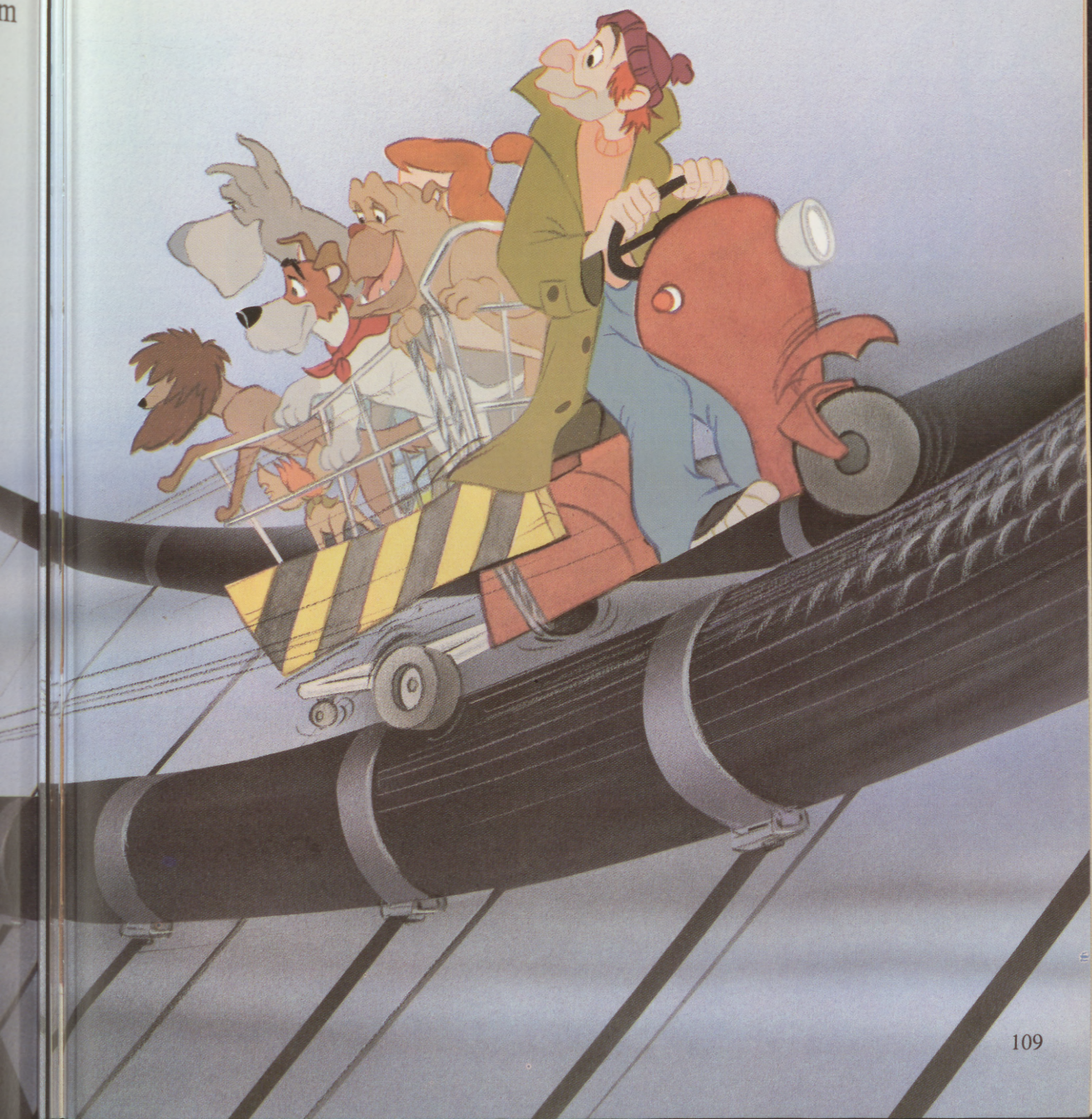

Belfegor és Belzebub, bármennyire ügyesek is, nem tudják tartani magukat: hopplá, már le is estek!

A dramatic illustration showing a boat on a curved, metallic structure. A bright, starburst-like impact or explosion is occurring at the point where the boat is positioned. The scene is set against a light blue sky. The boat is dark and appears to be moving along the curve. The impact is a bright yellow and white starburst with radiating lines. The structure is a large, curved, metallic beam with a grid-like pattern on its surface. The overall composition is dynamic and suggests a high-stakes moment.

De Sykes, ez a brutális
gazember még mindig
a nyomukban van.
Vajon mi ez a zaj? Most jön
az utolsó metró...
Az összeütközést már nem
lehet elkerülni. Talán
a drótkötél az utolsó
mentsvár?!

Fagin beletapos a gázba és felmennek a drótkötélre:
megmenekültek! Sykes oda már nem tudja követni
őket. Rettenetes ordítás hallatszik, aztán egy
hatalmas csattanás és vége...

Jenny és Oliver kiszabadultak, Sykes-t és a kutyáit
legyőzték, Fagin és barátai pedig megmenekültek:
ezt meg kell ünnepelni!

Nagy a dínom-dánom, egy-egy szép ajándék is jut
a hősöknek.

- Mondd csak, Einstein? mi lenne, ha a szép Georgette és én...

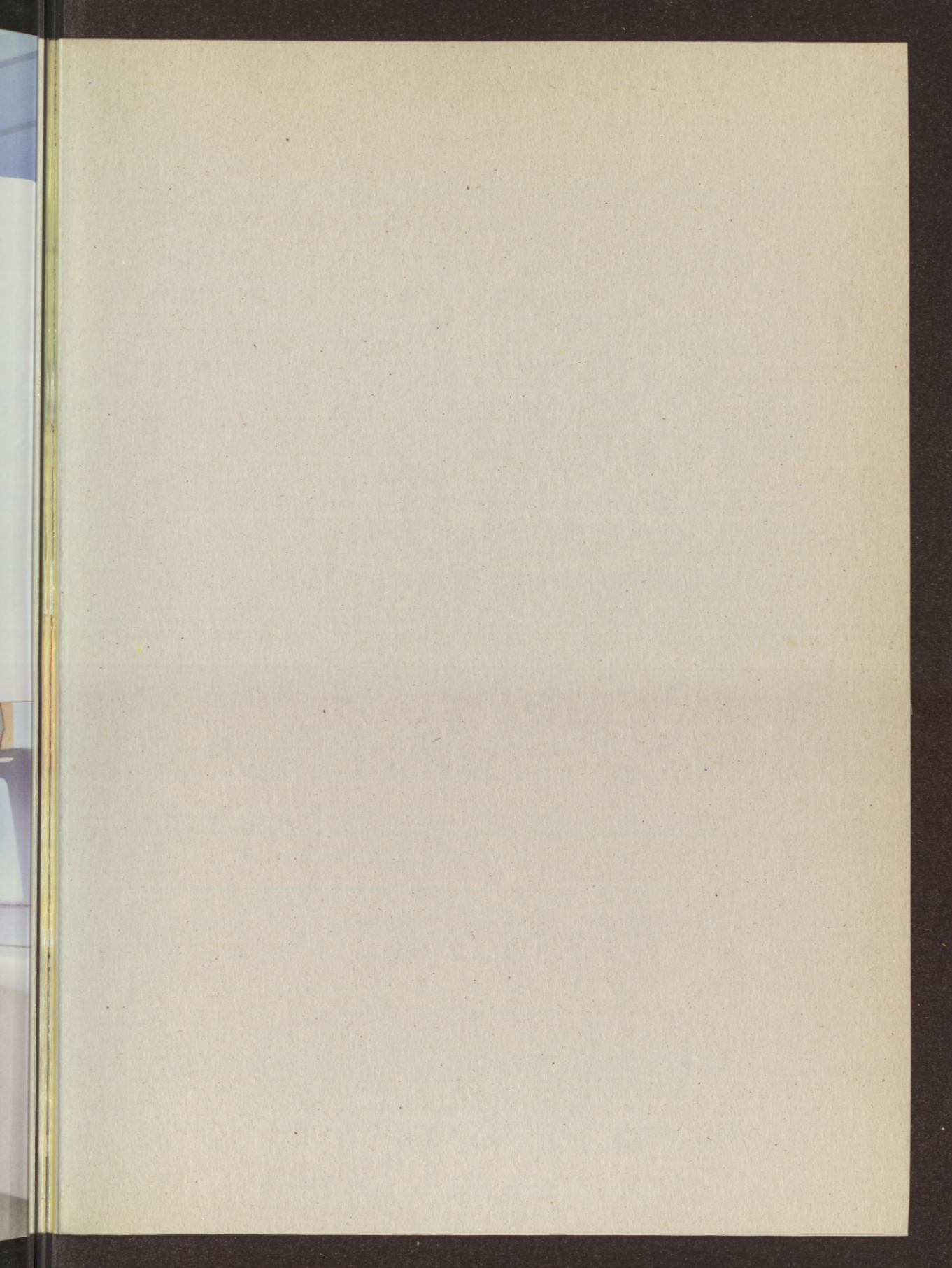
- Ugyan már, Tito! - kapcsolódik be a beszélgetésbe Dodger. - A szabad kutyák élete kalandból áll. Hagyd a kényelmes életet Olivernek.

„Vau-vau!
 A mi városunk
 New York,
 ahol ilyen bolondos
 kutyák vannak!
 Vau-vau!
 Végre Jenny is
 megtalálta Olivert.
 És mi szabadok vagyunk –
 éljen a szabadság!”

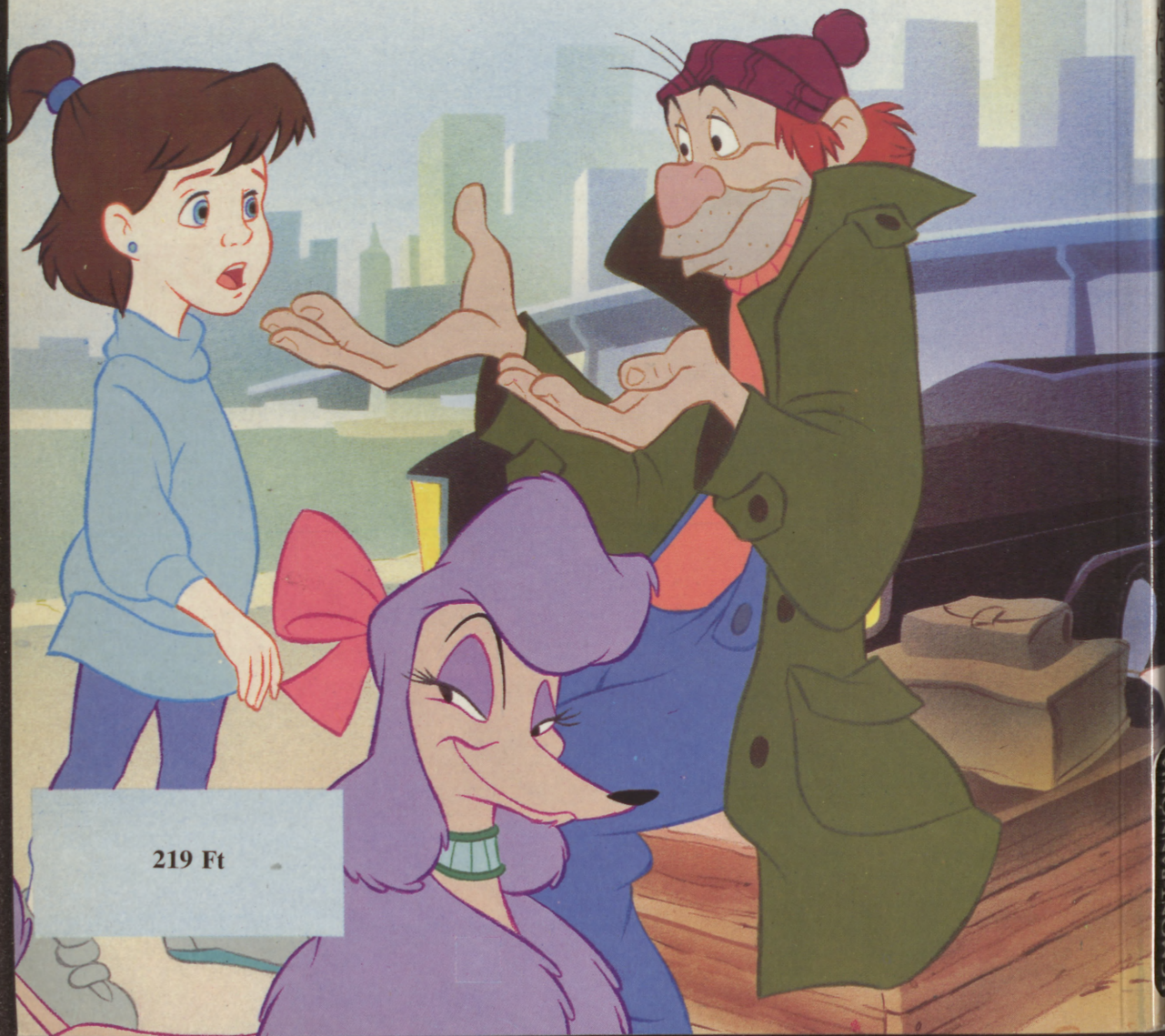

©The Walt Disney Company · Minden jog fenntartva
 Fordította: Kormesné Knapp Judit · Kiadja az Egmont-
 Pannónia · Film és Kiadó Kft., Budapest, 1991 · Szed-
 te és nyomta az Alföldi Nyomda · Készült Debrecenben,
 az 1991. évben · Nyomdai megrendelés törzsszáma:
 3713.66-15-1 · Felelős vezető: Szabó Viktor vezérigaz-
 gató · Felelős kiadó: Német László ügyvezető igazgató
 Szerkesztette: Schiller Katalin · Felelős szerkesztő: Ta-
 kács János · Megjelent: 8,46 (A/5) ív terjedelemben

Oliver,

egy vörös cica a New York-i
forgatagban próbál otthonra találni.
Felfedező útja során találkozik
Dodgerrel, a kutyával és csapatával,
akik befogadják és szívükbe zárják a cicát.
Életük szép és nyugodt lehetne,
ha nem lépne közbe
a rosszindulatú gazember,
Sykes úr...

219 Ft

EGMONT-PANNÓNIA

© Walt Disney

OLIVER ÉS TÁRSAI